

மதுரைக் கலம்பகம்

குமரகுருபரசுவாமிகள்

அருளியது

திருநெல்வேலி

வி. சிதம்பரராமலிங்கபிள்ளை யவர்கள்

எழுதிய

அரும்பொருள் விளக்கத்துடன்

10

THE SOUTH INDIA SAIVA SIDDHANTA
WORKS PUBLISHING SOCIETY,
TINNEVELLY, LTD,

MAR. 1924. TINNEVELLY

0-17mkm m
M24.
18/028

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக வேளியீடு - ௨௬

ம து ரை க் க ல ம் ப க ம்

இது
குமரகுருபரசுவாமிகள்
அருளியது

நூல் - ௩

திருநெல்வேலி, தென்னிந்திய
சைவசித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் லிமிடெட்

திருநெல்வேலி & சென்னை

ருத்ரோத்காரிஸ்ரூ தைஸ்

MADRAS

P. R. RAMA IYAR AND CO.,

PRINTERS

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேசிகன் நிருவடி வாழ்க

குமரகுருபரசுவாமிகள் சரித்திரச் சுருக்கம்

பாண்டி நாட்டிலேயுள்ள ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே சைவவேளாளர் குலத்திலே சண்முக சிகாமணிக் கவிராயரும் அவர் மனைவியார் சிவகாமியம்மையாரும் செய்த தவப்பயனாக ஓர் சற்புத்திரர் பிறந்தனர். அப் புத்திரர் ஐந்தாண்டளவும் பேசாதிருந்தமை கண்ட பெற்றோர் திருச்செந்தூர் சென்று முருகக்கடவுளை வழிபட அப் பெருமான் அருளால் அப் புத்திரர் ஊமை நீங்கிச் சைவசித்தாந்த சாத்திரசாரமாய் விளங்கும் 'கந்தர்கலிவேண்பா' என்னும் பாடலை அப் பெருமான்மீது தோத்திரமாக அருளிச் செய்தனர். முருகக்கடவுள் அவர் கனவிலே குமரவடிவங்கொண்டு 'சீ குருபரனாகுக' என்றருளியதால், அன்றுமுதலாக அவர் குமரகுருபரனே அழைக்கப்பட்டார்.

முருகக்கடவுள் ஆணைப்படிக்க குமர குருபார் ஒரு சமயம் உட திசைசெல்லும்போது 'மதுரை மீனாக்ஷியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்' பாட, அக்காலத் தரசராகிய திருமலை நாயகர் மீனாக்ஷியம்மையருளால் அதனைத் தெரிந்து அப் பிள்ளைத்தமிழை அம்பிகை சந்நிதியில் அரங்கேற்றுவித்தனர். அப் பிள்ளைத்தமிழின் வருகைப்பருவத்து ஒன்பதாவது செய்யுளாகிய 'தொடுக்குங் கடவுட் பழற்பாடற் றெடையின் பயனே' என்று தொடங்குஞ் செய்யுளுக்குக் குமர குருபார் பொருளுரைக்கும் பொழுது மீனாக்ஷியம்மையார் அருச்சகரது பெண் போன்று திருக்கோலங் கொண்டு அரசர் கழுத்திலணிந்திருந்த மணிவடத்தைக் கழற்றிக் குமரகுருபார் கழுத்திலிட்டு மறைந்தருளினார். குமரகுருபார் பின்னர் 'மீனாக்ஷியம்மை குறம்' மீனாக்ஷியம்மை யிரட்டைமணிமாலை' 'மதுரைக்காசல் பகம்' 'நீதிநேறிவிளக்கம்' என்பனவற்றை யியற்றி யருளிஞர்

பின்பு திருவாரூர் சென்று தியாகராஜப் பெருமானை வணங்கித் 'திருவாரூர்நான்மணிமாலை' என்னும் பிரபந்தத்தைக் குமாரசுவாமி பாடினார். அப்பால் தருமபுராஞ் சென்று அங்கே நான்காவது குருமுர்த்தியா யெழுந்தருளியிருந்த மாசிலாமணி தேசிகரிடம் ஞானோபதேசம் பெற விரும்பி அவராணைப்படி சிதம்பராஞ் செல்லப் புறப்பட்டு வைத்தீசரன் கோவில் அடைந்து குமார்க்கடவுளிடம் 'முத்துக்குமாரகவாய்பிள்ளைந்தமிழ்' என்னும் பிரபந்தம் பாடினார். பின் சிதம்பராஞ் சென்று நடராசப் பெருமானிடம் 'சிதம்பரமுனிமணிக்கோவை' 'சிதம்பரச்செய்யுட்கோவை' என்னுமிரண்டு பிரபந்தங்களையும், அம்பிகைமீது 'சிவகாமியம்மை யிரட்டைமணிமாலை' என்னும் நூலையும் பாடினார். பின் தருமபுராஞ் சாரவும் மாசிலாமணி தேசிகர் அவருக்கு ஞானோபதேசஞ் செய்தார். அக் கருணையை வியந்து தம்மாசிரியர்மீது 'பண்டாரமுனிமணிக்கோவை' யென்னும் பிரபந்தம் பாடி அதனை அவ் மாசிரியர்க்குச் சமர்ப்பித்தனர்.

பின்னர் அம் மாசிலாமணிதேசிக ராணைப்படித் தமக்குத் திருமலை நாயகராற் கொடுக்கப்பட்ட பொருளைக்கொண்டு காசிக்குப் போய், விசுவநாதப் பெருமானிடம் 'காசிக்கலம்பகம்' என்னும் பிரபந்தம் பாடினார். அந்நாட்டு மகம்மதிய அரசனிடம் மடங்கட்ட இடம்பெற விரும்பிச், சரஸ்வதியம்மைபார்மீது 'சகலகலாவல்லி மாலை' ப் பிரபந்தம்பாடி இந்துஸ்தான் பாஷையையறிந்து, அரசனிடம் சென்று பல அற்புதங்கள் செய்து அவ் வரசனால் இடம் தரப் பெற்றது பல சைவ மடங்களும் கேதாரநாதராலயமும் அமைத்தனர்.

பின்னர் மூன்றுமுறை தருமபுரம் வந்து தமது ஆசிரியரைத் தரிசித்துக் காசிக்குப் போய்ச் சைவசமய வளர்ச்சி கருதி அநேக ஆசிரியர்கள் செய்து காசியில் ஓர் வைகாசி மீத்துக் திருவண்பகம் திருதியையில் முத்தி யெய்தினர்.

திருச்சிற்றம்பலம்

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

ம து ரை க் க ல ம் ப க ம்

காப்பு

கட்டளைக்கலித்துறை

புந்தித் தடத்துப் புலக்களி ரோடப் பிளிறதொந்தித்
தந்திக்குத் தந்தை தமிழ்க்குத வென்பதென் றண்ணளி ஆய்
வந்திப் பதுந்தளி வாழ்த்துவ தும்முடி தாழ்த்துநின்று
சிந்திப் பதுமன்றிச் சித்தி விநாயகன் சேவடியே.

மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா

மணிகொண்ட திரையாழி சுரிமிர மருங்கசைஇப்
பணிகொண்ட முடிச்சென்னி யரங்காடும் பைந்தொடியும்
பூந்தொத்துக் கொத்தவிழ்ந்த புனத்துழாய் நீழல்வளர்
தேந்தத்து நறைக்கஞ்சத் தஞ்சாயற் றிருந்திழையு
மனைக்கிழவன் நிருமார்பு மணிக்ருறங்கும் வறிதெய்தத்
தனக்குரிமைப் பணிபூண்டு முதற்கற்பின் றலைநிற்ப
அம்பொன்முடி முடிசூடு மபிடேக வல்லியொடுஞ்
செம்பொன்மதிற் றமிழ்க்கூடற் றிருநகரம் பொலிந்தோய்கேள்.

இஃது எட்டடித்தரவு

விண்ணரசும் பிறவரசுஞ் சிலரெய்த விடுத்தொருந்
பெண்ணரசு தரக்கொண்ட பேரரசு செலுத்தினையே.

தேம்பழுத்த கற்பகத்தி னறுந்தெரியல் சிலர்க்கமைத்து
வேம்பழுத்து நறைக்கண்ணி முடிச்சென்னி மிலைச்சினையே.
வானேறுஞ் சிலபுள்ளும் பலரங்கு வலனுயர்த்த
மீனேறே வானேறும் விடுத்தடிக ளெடுப்பதே.
மனவட்ட மிடுஞ்சுருதி வயப்பரிக்கு மாறன்றே
கனவட்டந் தினவட்ட மிடக்கண்டு களிப்பதே.
விண்ணாறு தலைமடுப்ப நனையாநீ விரைப்பொருரைத்
தண்ணாறு குடைந்துவைகைத் தண்டிறையும் படிந்தனையே.
பொழிந்தொழுகு முதுமறையின் சவைகண்டும் புத்தமுதம்
வழிந்தொழுகுந் தீந்தமிழின் மழலைசெவி மடுத்தனையே.

இவையாறும் ஈரடித்தாழிசை.

அவனவ ளதுவெனு மவைகளி லொருபொரு
ளிவனென வுணர்வுகொ டெழுதரு முருவினே.

இலதென வளதென விலதுள தெனுமவை
யலதென வளவிட வரியதொ ரளவினே.

குறியில னலதொரு குணமில் னெனநினே
யறிபவ ரறிவினு மறிவரு நெறியினே.

இருமையு முதவுவ தெவனவ னெனநின
தருமையை யுணர்வுறி னமிழ்தினு மினிமையை.

இவைநான்கும் ஈரடியராகம்.

வைகைக்கோ புனற்கங்கை வானதிக்கோ சொரிந்துகரை
செய்கைக்கென் றறியேமாற் றிருமுடிமண் சமந்ததே.

அரும்பிட்டுப் பச்சிலையிட் டாட்செய்யு மன்னையவ
டரும்பிட்டுப் பிட்டுண்டாய தலையன்பிற் கட்டுண்டே.

முலைகொண்டு குழைத்திட்ட மொய்வளைகை வளையன்றே
மலைகொண்ட புயத்தென்னீ வளைகொண்டு சமந்ததே.

மதுரைக்கலம்பகம்

௩

ஊன்வலையி லகப்பட்டார்க் குட்படாய் நின்புயத்தோர்
மீன்வலையொண் டதுமொருத்தி விழிவலையிற் பட்டன்றே. (ச)

இவைநான்கும் ஈரடித்தாழிசை

போகமாய் வினாந்தோய் நீ, புலனமாய்ப் பொலிந்தோய் நீ,
ஏகமாயிருந்தோய் நீ, யெண்ணிறந்து நின்றோய் நீ.

இவைநான்கும் முச்சீரோரடி யம்போதரங்கம்

வானு நீ, நிலனு நீ, மதியு நீ, கதிரு நீ,
ஊனு நீ, யுயிரு நீ, யுளது நீ, யிலது நீ.

இவையெட்டும் இருச்சீரோரடி யம்போதரங்கம்

எனவாங்கு, இது தனிச்சொல்

பொன்பூத் தலர்ந்த கொன்றைபீர் பூப்பக்
கருஞ்சினை வேம்பு பொன்முடிச் சூடி
அண்ணலா னேறு மண்ணுண்டு கிடப்பக்
கண்போற் பிறமுங் கெண்டைவல னுயர்த்து

௩ வரியுடற் கட்செவி பெருமூச் செறியப்
பொன்புனைந் தியன்ற பைம்பூண் டாங்கி
முடங்குளைக் குடும் மடங்கலந் தவிசிற்
பசும்பொன்சம் பிருந்த பைம்பொன்முடி கவித்தாங்
கிருந்லவ் குளிர்ந்துங் கொருகுடை நீழற்கீ

௪ முரசுவீற் றிருந்த லாதியங் கடவுணின்
பொன்மலர் பொ துளிய சின்மலர் பழிச்சது
மைம்புல வழக்கி னருஞ்சவை யறியாச்
செம்பொருட் செல்வகின் சீரடித் தொழும்புக்
கொண்பொருள் கிடையா தொழியினு மொழிக்

௫ பிறிதொரு கடவுட்குப் பெரும்பயன் றருட-
மிறைமையுண் டாயினு மாக குறுகினின்
சிற்றடி யவர்க்கே குற்றேவ றலைக்கொண்

டம்மா சிடைத்தவா வென்று
செம்மாப் புறூஉந் திறம்பெறற் பொருட்டே.

(க)

இது பத்தொன்பதடி நேரிசையாசிரியச்சுரிதகம்

நேரிசைவேண்பா

பொருணான் கொருங்கீன்ற டொன்மாடக் கூட
லிருணன். நிருண்டகண்டத் தெம்மான்-சரணன்றே
மண்டுழர் யுண்டாறகுக் கண்மலரோ டொண்மவுலித்
தண்டுழாய் பூத்த தூடம்.

(உ)

கட்டளைக்கலித்துறை

தடமுண்டகங்கண் டகத்தாள் தென்றுநின் றண்மலர்த்தா
ண்டமுண்டகமகக் கொண்டியந்த வாலினி நங்களுக்கோர்
நிடமுண்டகந்தைக் கிடமுண் டிலையெனத் தேறவிண்ணோர்
விடமுண்டகந்தர சுந்தர சுந்தர மீனவனே.

(ஈ)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

மீனேறுங் கொடிமுல்லை விடுகொல்லைக் கடிமுல்லை
வெள்ளைப் பள்ளை

ஆனேறும் வலனுயர்த்த வழகியசொக் கர்க்கிதுவு
மழகி தேயோ

கானேறுங் குழல்சரியக் கர்ப்பூர வல்விதலை
கவிழ்த்து கிற்ப

ஊனேறு முடைத்தலையிற் கடைப்பலிகொண் டோர்புக்
குழலு மாறே.

(ச)

கட்டளைக்கலித்துறை

மாற்றொன் றிலையென் மருந்துக்கக்

தோசொக்கர் மாலைகொடார்

கூற்றொன் றலவொரு கோடிகெட்

டேன்கொழுந் தொன்றுதென்றற்

மதுரைக்கலம்பகம்

காற்றொன் றினம்பிறைக் கீற்றொன் று
கார்க்கட லொன் றுகண்ணீ
சூற்றொன் றிவளுத் குயிரொன்
நிலையுண் டுடம்பொன் றுமே.

(க)

விருத்தக்கலித்துறை

ஒன்றே யுடம்பங் கிரண்டே யிடும்பங் குடம்பொன்றிலா
ரென்றே யறிந்தும்பி னின்றே யிரங்கென் றிரக்கின்றவா
குன்றே யிரண்டன்றி வெண்பொன் பசம்பொன் குயின்றேசெயு
மன்றே யிருக்கப் புறங்கா டாங்காட வல்லாடையே.

(க)

அறுசீர்க்கழ்நெடி லடியாசிரியவிருத்தம்

வலங்கொண்ட மழுவுடையீர் வளாகொண்டு விற்பீர்போன்
மதுரை மூதூர்க்
குலங்கொண்ட பெய்வளையார் கைவளையெல் லாங்கொள்ளை
கொள்கின் றீராற்
பலங்கொண்ட செட்டிமக்குப் பலித்ததூன் றுனீரிப்
பாவை மார்க்குப்
பொலங்கொண்ட வரிவளைகள் விற்பதற்கோ கொள்வதற்கோ
புறப்பட்ட டரே.

(ஏ)

நேசைவேண்பா

பட்டிருக்கத் தோலசைஇப் பாண்டரங்கக் கூத்தாடு
மட்டிருக்கு நீப வனத்தானே - கட்ட
விரும்பரவத் தானேநின் மென்மலர்த்தா னன்றே
தரும்பரவத் தானே தனை.

(உ)

கட்டளைக்கலிப்பா

தனியி ருப்பவ ரென்படு வார்கெட்டேன்
சற்று நீதியொன் றற்றவீவ் ஆரில்யா
மினியி ருப்பவொண் னாது மடக்கையீ
ரிடம ருங்குஞ் சடைமருங் கும்மிரு

மதுரைக்கலம்பகம்

கனியி ருக்குங் கடம்பவ னேசனார்
கண்டி குந்தென் கருத்து ளிருக்கவும்
பனியி ருக்கும் பிறைக்கூற்ற முற்றியென்
பாவி யாவியை வாய்மடுத் துண்பதே.

(சு)

நேரிசைவேண்பா

உண்ணமுத நஞ்சாகி லொண்மதுரைச் சொக்கருக்கென்
பெண்ணமுது நஞ்சேயோ பேதைமீர் - தண்ணீதழி
இந்தா நிலமே வெனச்சொலா ரென்செய்வாண்
மந்தா நிலமே வரின்.

(ஐ)

புயவதப்பு

வரியளி பொதுவிய விதழியொ டமரர்
மடந்தையர் நீல வனம்புக் கிருந்தன
மதியக டுடைபட நெடுமுக டடைய
நிமிர்ந்தபொன் மேரு வணங்கப் பொலிந்தன
மழகதிர் வெயில்விட வொளிவிடு சுடர்வ
லயங்கொடு லோக மடங்கச் சுமந்தன
மதுகையொ டடுதிறன் முறைமுறை துதிசெய்
தணங்கவ ராடு துணங்கைக் கிணங்கின, —

பொருசம ரிடையெதிர் பிளிறுமொர் களிறு
பினந்தொரு போர்வை புறஞ்சற் நிகின்றன
புகையெழ வழலுமிழ் சுழல்விழி யுழுவை
வழங்குமொ ராடை மருங்குற் கணிந்தன
புலவெயி றயிறரு குருதியொ டுலவு
மடங்கலின் வீர மொடுங்கத் தூர்தன
புகலியர் குரிசில்பண் னெடுதமி முருமை
யறிந்தொரு தாளம் வழங்கப் புகுந்தன, —
உருமிடி யெனவெடி படவெதிர் கறுவி
நடந்தொரு பாண னெதுங்கத் திரிந்தன

உருகிய மனமொடு தழுவியொர் கிழவி
கருந்துணி மேலி டுவெண்பிட் டுகந்தன
உறுதியொடவண்மனை புரும்வகை கடிது
சுமந்தொரு கூடை மணுந்திச் சொரிந்தன
உருவிய சரிகையொ டெகிர்வரு செழியர்
பிரம்படி காண நடுங்கிக் குலைந்தன,—

தருசுவை யமுதெழ மதுரம தொழுகு
பசந்தமிழ் மாலை கிரம்பப் புனைந்தன
தளிரியன் மலைமகள் வரிவளை முழுகு
தழும்பழ காக வழந்தக் குழைந்தன
தளர்நடை யிடுமிள மதலையின் மழலை
ததும்பிய ஆற லசும்பக் கசிந்தன
தமிழ்மது ரையிலொரு குமரியை மருவு
சவுந்தர மாறர் தடம்பொற் புயங்களே.

(கக)

கட்டளைக்கலித்துறை

புயல்வண்ண மொய்குழல் பொன்வண்ணக்
தன்வண்ணம் போர்த்தடங்கண்
கயல்வண்ண மென்வண்ண மின்வண்ண
மேயிடை கன்னற்செந்நெல்
வயல்வண்ணப் பண்ணை மதுரைப்
பிரான்வெற்பில் வஞ்சியன்னு
ளியல்வண்ண மிவ்வண்ண மென்னெஞ்ச
மற்றல் வீரும்பொழிலே.

(கஉ)

அம்மானை, மடகீது, கலித்தாழிசை.

இருவருக்குங் காண்பரிய வீசர்மது ரேசனார்
வீருதுகட்டி யங்கம்வெட்டி வென்றனர்கா னம்மானை
வீருதுகட்டி யங்கம்வெட்டி வென்றனரே யாமாகி
லருமைபுடம் பொன்றிருக ருவதே னம்மானை
ஆனாலுங் காயமிலை யையரவர்க் கம்மானை.

(கங)

அறுசீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

அம்ம கோவெனும் விழுமழு மெழுந்துநின்
 றருவீரீர் விழிசோரும்
 விம்மு மேங்குமெய் வெயர்த்துவெய் துயிர்க்குமென்
 மெல்லிய விவட்கம்மா
 வம்மின் மாதீர் மதுரையுங் குமரியு
 மணந்தவர் மலர்த்தாமந்
 தம்மி னோவெனுந் தவப்பயன் பெரிதெனுந்
 தந்தைதா னெறிந்தார்க்கே.

(கச)

மதங்கியாரீ, எழுசீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

எறிவே விரண்டுமென துயிர்சோர வுண்டுவ விகல்வா
 விரண்டு விசிறு
 வெறிசேர் கடம்பவன மதுரேசர் முன்குலவி வினாயாடு
 மின்கொ டியனீர்
 சிறுநூன் மருங்குலிது மிறுமாகொ லென்றுசில சிலைநூ
 புரஞ்சொன் முறையீ
 டறியீரென் னெஞ்சுமல மரவேசு யூன்றிடுதும் மதிவேச
 நன்ற றவுமே.

(கடு)

கட்டளைக்கலித்துறை

அறந்தந்த பொன்பொலி கூடற் பிரான்வெற்பி லம்பொற்படா
 சிறந்தந்த கும்ப மதயா னையுநெடுந் தேர்ப்பரப்பு
 மறந்தந்த விற்படை வாட்படை யுங்கொண்டு மற்றொருந்
 புறந்தந்த வாவணங் கேநன்று காமவெம் போரினுக்கே.

(கச)

அறுசீர்க்கழநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பேர்ரானீ முதுகுறைப்பப் பொறையாற்றுஞ் சினகாத்துப்
 புழைக்கை நால்வாய்க்
 காரானீப் போர்வைதழீஇ வெள்ளானீக் கருள்சுரந்த
 கடவு ளேயோ

மதுரைக்கலம்பகம்

35

ஓராணை முனைப்போருக் கொருகணைதொட் டெய்திடுந்
ரொருத்தி கொங்கை
ஈராணை முனைப்போர்க்கும் வல்லீரே லொருகணைதொட்
டெய் திடீரே.

(கௌ)

மேற்படிவிருந்தம்

எய்யாது நின்றொருவ நெய்வதுவு மிளையாட
னினைப்பும் புந்தி
வையாதார் வைதலுறின் மதியார்தா மதித்திடுதல்
வழக்கே யன்றோ
மெய்யாத மெய்கடிந்து வீடாத வீடெய்தி
வீழார் வீழச்
செய்யாள்செய் சரக்கறையாந் திருவால் வாயிலுறை
செல்வ னாரே.

(கௌ)

எழசீர்க்கழ்நெடி லடியாசிரியவிருந்தம்

ஆறுதலை வைத்தமுடி நீணிலவெ நிப்பவெமை
யாளுடைய பச்சை மயிலோ
ஊமுத லற்றமது ராபிரியி லுற்றபா
மேசரொரு சற்று முணரார்
நீறுபடு துட்டமதன் வேறுருவெ டுத்தலர்
வீள்சிலைகு னித்து வழிதே
ஊறுகணை தொட்டுவெளி யேசமர்வி னைப்பதுமென்
ஊழ்வினைப லித்த துவுமே.

(கக)

நுறை, கட்டளைக்கலித்துறை

பல்லா ருயிர்க்குயி ராமது ரேசரப் பாண்டியன்முன்
கல்லானைக் கிட்ட கரும்பன்று காணின் களபக்கொங்கை
வல்லானைக் கேயிட வாய்த்தது போலுமென் வாட்கணிஞய்
வில்லார் புயத்தண்ண றண்ணளி யாற்றந்த மென்றழையே. (உ.௦)

வநீசிந்துறை

தழைத்திடுங் கூடலார், குழைத்துடன் கூடலார்
பிழைத்திடுங் கூடலே, யிழைத்திடுங் கூடலே.

(உக)

வநீசிவிருந்தம்

கூட லம்பதி கோயில்கொண்
டாடல் கொண்டவ ராடலே
ஊட லும்முடம் பொன்றிலே
கூட லும்மொரு கொம்பரோ.

(உஉ)

ஊசல், கலிந்தாழிசை

கொம்மைக் குவடசையக் கூர்வழிவேல் போராடக்
கம்மக் கலனுஞ் சிலம்புங் கலந்தார்ப்ப
மும்மைத் தமிழ்மதுரை முக்கணப்பன் சீர்பாடி
அம்மென் மருங்கொசிய வாடுகபொன் ஊச
லழகெறிக்கும் பூண்முலையீ ராடுகபொன் ஊசல்.

(உங)

கனி, நாழிசை

அழகுற்றதொர் மதுரசனை யமரசெனெனக்கொண்
டாடுங்களி யானின்றிசை பாடுங்களி யேய்யாம்
பொழுதைக்கிரு கலமுறுபைந் தேறற்பனை யினோநாம்
போற்றிக்குரு மூர்த்திக்கிணை சாற்றத்தகு ம்ப்பா
பழுதற்றதொர் சான்றாண்மை பயின்றூர்தின முயன்றற்
பவமுண்டதி னலமுண்டவ ரறிவார்பல கலைஊ
லெழுதப்படு மேடுண்டது வீடுந்தர வற்று
லெழுதாததொர் திருமந்திர மினம்பானையு ளுண்டே..

(உச)

கலிவிருந்தம்

உண்பது கஞ்சமா லுறக்க மில்லையால்
வண்பதி கூடலே வாய்த்த தென்னுமாற்
பெண்பத நின்னதே பெரும வேன்களை
எண்பது கோடிமே லெவன்றொ டுப்பதே.

(உட)

மதுரைக்கலம்பகம்

(கந)

மடகீது, கட்டளைக்கலிப்பா

தொடுத்த ணிந்தது மம்புத ரங்கமே
சுமந்தி ருந்தது மம்புத ரங்கமே
எடுத்து நின்றது மாயவ ராகமே
யெயிறி றுத்தது மாயவ ராகமே
அடுப்ப தந்தனர் பன்னக ராசியே
யணிய துஞ்சில பன்னக ராசியே
கொடுப்ப தையர் கடம்பவ னத்தையே
கொள்வ தையர் கடம்பவ னத்தையே.

(உஈ)

நேரிசைவென்பா

கடங்கரைக்கும் வெற்பிற் கரைகரைக்கும் வைகைத்
தடங்கரைக்க ணின்றவரீர் தாமோ—நெடுந்தகைநுங்
கூட்டம் புயமே கொடாவிடில்வேள் கூன்சிலையி
ஞூட்டம் புயமே நமன்.

(உஎ)

எண்சீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிரந்தம்

நம்பாநி னக்கோல முறையோவெ னக்கால
நஞ்சுண்டு பித்துண்டு நாந்தேவ ரென்பார்
தம்பாவை யர்க்கன்று காதோலை பாலித்த
தயவாளர் கூடற் றடங்காவில் வண்டிர்
செம்பாதி மெய்யுங் கரும்பாதி யாகத்
திருத்தோளு மார்பும் வடுப்பட்ட துங்கண்
டெம்பாவை யைப்பின்னு மம்பாவை செய்வா
ரெளியாரை நவிகிற்பி னேதா மிவர்க்கே.

(உஅ)

கொச்சகக்கலிப்பா

ஆவமே நானே யடுகணையே யம்மதவேள்
சாவமே தூக்கிற் சமனுஞ் சமனன்றே
ஓவமே யன்னு ஞாயிர்விற்துப் பெண்பழிகொள்
பாவமே பாவம் பழியஞ்சஞ் சொக்கருக்கே.

(உக)

எழுதீர்க்கழநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்

கரைபொரு திரங்கு கழிதொறு மிருந்து

கயல்வர வறங்கு புள்ளீரே

பருவமு மிழந்தென் மகடுய ருழந்து

படுவிர கமொன்று முள்ளீரே

அருமையொடு மெங்கள் பெருமையை யறிந்து

மருள்புரிய விற்கு வல்லீரே

மருவிய கடம்ப வனமது புகுந்தெ

மதுரைய ரன்முன்பு சொல்லீரே.

(கய)

கோச்சகக்கலிப்பா

சுரித்த தென்ற விளவாடை திங்களென்றோர்

பேரிட்ட மும்மைப் பிணியோ தணியாவாற்

பாருக்கு ணீரே பழியஞ்சி யாரெனின்மற்

றாருக் குரைக்கே மடிகே ளடிகேளோ.

(கக)

பிச்சியார், கட்டளைக்கலிப்பா

அடுத்த தோர்தவ வேடமும் புண்டா

மணிந்த முண்டமு மாய்வெள்ளி யம்பலத்

தொடுத்த தான்பதித் தாடிக் கடைப்பிச்சைக்

கிச்சை பேசுமப் பிச்சனெ னச்செல்வீர்

கடைக்க னோக்கமும் புன்மூர லும்முயிர்

கவர்ந்து கொள்ள விடுத்த கபாலிபோற்

பிடித்த சூலமுங் கைவிட்டி லீரென்றோ

பிச்சி யாரெனும் பேருமக் கிட்டதே.

(கஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை

இடங்கொண்ட மாணும் வலங்கொண்ட

வொண்மழு வும்மெழுதும்

படங்கொண்டு வந்தனை யானெஞ்ச

மேயினிப் பங்கயப்பூந்

தடங்கொண்ட கூடற் சவுந்தர
மாற்பொற் றுன்பெயர்த்து
நடங்கொண்ட தோர்வெள்ளி மன்றே
ஐதுமின்று நானையிலே.

(கூக)

எழுசீர்க்கழநேடி லடியாசிரியவிரும்பும்

இருநில னகழ்ந்ததொரு களிமுவெளி தும்படியொ
ரிருளியி னணைந்த னையுமக்
குருளையை மணந்தருளி னினமுலை சுரந்துதவு
குழுகரி துணர்ந்திலர் கொலாக்
கருகியது கங்குலற வெளிநியது கொக்கைசில
கணைமதன் வழங்க வவைபோ
யுருவிய பசம்புணில்வெண் ணிலவனல் கொளுந்தியதெம்
முயிர்சிறி திருத்த தரிதே.

(கூச)

கொற்றியார், எண்சீர்க்கழநேடி லடியாசிரியவிரும்பும்

அருநாம மரசிவசக் கருநாம மெனக்கொண்
டவற்றொருநா மம்பகர்த்தோர்க் கரியயனிற் திரனும்
பெருநாமக் கொடுத்தவர்தக் கருநாமம் துடைக்கும்
பெற்றியார் தமிழ்மதுரைக் கொற்றியார் கேளி
ரொருநாமம் பயந்தவர்முன் றருநாமம் வியந்திங்
குலகரிடு நாமமுமொன் றுள்ளநீர் வென்றைத்
திருநாம மிட்டவன்றே கெட்டவன்றே விமையோர்
தெரித்திடுநா மமுமுனிவோர் தரித்திடுநா மமுமே.

(கூடு)

நேரிசைவேன்பா

பும்மைத் தமிழ்க்கூடன் மூலவிங்கத் தக்கயற்க
ணம்மைக் கழ்தா மருமருந்தை—வெம்மைவினைக்
கள்ளத் திருக்கோயிற் காணலாக் கண்டார்மம்
முள்ளத் திருக்கோயி லுள்.

(கூசு)

கட்டளைக்கலித்துறை

உள்ளும் புறம்புங் கசிந்தூற் றெழுகெக் குடைந்துகுதி
கொள்ளுஞ்செந் தேறல் குணிக்கின்ற வாபத்திக் கொத்தரும்ப
விள்ளுங் கமலத்தும் வேத சிரத்தும்விண் மீனெழுக்க
தள்ளுங் கொடிமதிற் பொற்கூடல் வெள்ளி யரங்கத்துமே. (௬௭)

மடக்கு, கட்டளைக்கலிப்பா

அரங்கு மையற்கு வெள்ளிய ரங்கமே
யால யம்பிற வெள்ளிய ரங்கமே
உரங்கொள் பல்கல னென்பர வாமையே
யுணர்வு றுமையு மென்பர வாமையே
விரும்பு பாடலு மாகவி மானமே
மேவு மானமு மாகவி மானமே
திருந்து தானந் தடமதிற் கூடலே
செயற்கை வெள்ளித் தடமதிற் கூடலே. (௬௮)

விருத்தக்கலித்துறை

கூடார் புரந்தி மடுக்கின்ற துஞ்சென்று கும்பிட்டதோ
ரேடார் குழிற்கோதை யுயிருண்ப தும்மைய ரிளமுரலே
வாடாத செங்கோல் வளர்ப்பீ ரெனக்கன்னி வளநாடெலு
நாடாள் வைத்தாளு நகையா தினிப்போடு நகையாடவே. (௬௯)

கோச்சகக்கலிப்பா

நகையே யமையுமிந்த நாகரிக நோக்கு
மிகையே யனங்கன் வினெகொளல்வீ ணன்றே
தகையே மதுரேசன் றண்டமிழ்நா டன்வீர்
பகையே தாமக்கு நமக்கும். பகர்வீரே. (௭௦)

கலிவிருத்தம்

வீரம் வைத்தவில் வேங்களை மெய்த்தன
பாரம் வைத்த பசும்புண் பசும்புணை
ஈரம் வைத்த விளமதி வெண்ணிலாக்
காரம் வைத்த கடம்ப வனேசனே. (௭௧)

எழுகீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்

கடங்கால் பொருப்பொன் றீடும்போர் வைசுற்றுங்
கடம்பா டலிச்சுந் தாரோநுந்
தடந்தோள் குறித்திங் கணைந்தே மெனிற்பின்
றரும்பே றுன்மத்தின் பெருவாழ்வோ
தொடர்ந்தே யுடற்றிந் திரன்சா பமுற்றுந்
தூரந்தா லுமிப்பெண் பழிபோமோ
அடைந்தேம் விடக்கொன் றையந்தா ரெவர்க்கென்
றமைந்தே கிடக்கின் றதுதானே.

(சஉ)

ஊர், அறுகீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்

தான வெங்கனி ரோடு மிந்திரன் சாப முந்தொலையா
மேனி தந்தகல் யாண சுந்தரர் மேவு வண்பதியாம்
வானி மிர்ந்திட வாடு மொண்கொடி வால சந்திரனுங்
கூனி மிர்ந்திட வேசி மிர்ந்திடு கூட லம்பதியே.

(சக)

கைக்கீனாமருட்பா

அஞ்சேன் மடநெஞ் சயிடேகச் சொக்காருட்
செஞ்சே வடிக்கடிமை செய்யார்போற் - அஞ்சா
தெறிதிரைக் கருங்கட லேய்க்கு
மறலியற் கூந்தற் காடமர்க் கண்ணே.

(சச)

கட்டளைக்கலித்துறை

சண்முத் தரும்பின கொங்கைபொன் பூத்த கனிபவளத்
தொண்முத் தரும்புமென் பெண்முத்துக் கேழுத்த முண்டியயத்
தண்முத் தமைந்த தபனிய மேதலைச் சங்கம்பொங்கும்
பண்முத் தமிழ்க்கொர் பயனே சவந்தர பாண்டியனே.

(சடு)

பதினென்குசீர்க்கழிநேடி லடியாசிரியநீர்தம்

பாணரூ மழலைச் சீறியாழ் மதுரப்

பாடற்குத் தோடுவார் காதும்

பனிமதிக் கொழுத்துக் கவிர்சடைப் பொறும்பும்

பாவித்தாய் பாட்டளி குழைக்குங்

கோணரூ வளைப்பூங் கொத்தலர் குடுமிக்

குறுங்கணைட் டிலைச்சிலை குனித்த

கூற்றுயிர் குடித்தாய்க் காற்றலா மலதென்

கொடியிடைக் காற்றுமா றுளதோ

சேணரூப் பசும்பொற் றசும்பசும் பிருக்குஞ்

சிகரியிற் றகாரர் றைம்பாற்

சேயரிக் கருங்கட் பசங்கொடி துடங்குஞ்

செவ்வியிற் சிறைமயி லகவத்

சூணரூ முழவுத் தோண்மடித் தும்பர்

சுவல்பிடித் தணந்துபார்த் துணக்குத்

தோரண மரடக் கூடலிற் சோம

சுத்தரா சுத்தரசே கரணே.

(சக)

நேரிசையாசிரியப்பா

கரும்பொறிச் சுரும்பர் செவ்வழி பாடச்

சேயிதழ் விரிக்கும் பொற்பொகுட் டம்புயம்

பாண்மகற் கலர்பொற் பலகை நீட்டுங்

கடவுள்செங் கைக்குப் படியெடுப் பேய்க்குத்

கு தடமலர்ப் பொய்கைத் தண்டமிழ்க் கூட

லொண்ணுத றழீஇய கண்ணுதற் கடவு

ளெண்மர் புறத்தருஉ மொண்பெருத் திகைக்குத்

தூய்மைசெய் தாங்குப் பானிலா விரித்த

விரசதங் குயின்ற திருமா மன்றகம்

ய பொன்மலை கிடப்ப வெள்ளிவெற் புகந்தாய்க்குச்
செம்பொன் மன்றினுஞ் சிறந்தன் றுயினுங்
கருந்தாது குயின்றவென் கன்னெஞ் சகத்தும்
வருந்தியும் வழங்கல் வேண்டு
மிருவே றமைந்தநின் னெருபெருங் கூத்தே. (சஎ)

நேரிசைவெண்பா

தேத்தந்த கொன்றையான் றெய்வத் தமிழ்க்கூடன்
மாத்தந்த வேழ மதமீடங்க—மீத்தந்த
மாகவி மானம் வணங்கினமாற் கூற்றெமைவிட்
டேகவி மானமுனக் கேன். (சஅ)

கட்டளைக்கலித்துறை

வனின் நிரங்குதி யேழைநெஞ் சேவண் டிமிர்கடப்பங்
கானின் றதுமற்றொர் கற்பக மேயந்தக் கற்பகத்தின்
பானின்ற பச்சைப் பசுங்கொடி யேழுற்றும் பாலிக்குமாற்
றேனின்ற வைந்தருச் சிந்தா மணியொடத் தேனுவுமே. (1)

நாழிசை

தேனறாத சிலைக்கரும்பு கொலைக்கரும்பொரு வேம்பெனுந்
தேம்புயத்தணி வேம்பினைக்கனி தீங்கரும்பெனு மிவ்வண
மானறாத மழைக்கணங்கையு மாறியாடத் தொடங்குமான்
மாறியாடுகின் வல்லபந்தொழ வந்தபேர்க்கும் வருங்கொலோ
கானறாத சுருப்புநாண்கொள் கருப்புவில்லியைக் காய்ந்தநாட்
கைப்பதாகை கவர்ந்துகொண்டதொர் காட்சியென்ன வெடுப்ப
மீனறாத வடற்பதாகை விடைப்பதாகை யுடன்கொளும் [தோர்
வீரசுந்தர மாறமாறடும் வெள்ளியம்பல வாணனே. (கூம)

பதினாறுதீர்க்கழிநேடி லடியாசிரியவிருந்தம்

வாணிலாப் பரப்பு மகுடகோ டூர
மறிபுனற் கங்கைநங் கைக்கும்
வையமீன் றளித்த மரகதந் கொடிக்குன்
வாமபா கமும்வழங் கிணையாற்

பூணுலாங் களபப் புணர்முலை யிவட்குன்
 பொற்புயம் வழங்கலை யெமர்போற்
 பொதுவினின் றாய்க்கு நெவின்மை யிடையே
 புகுந்தவா நென்கொலோ புகலாய்
 தூணுலாம் பசம்பொற் றேரண முகப்பிற்
 குளிகை நெற்றினின் றிறங்குஞ்
 சரிமுகக் குடக்கூன் வலம்புரிச் சங்கந்
 தோன்றலு மூன்றுநா ணிரம்பா
 நீணிலா வெனக்கொண் டணங்களுர் வளைக்கை
 நெட்டிதழ்க் கமலங்கண் முகிழ்க்கு
 நீடுநான் மாடக் கூடலிற் பொலியு
 நீமலனே மதுரைநா யகனே.

(௫௧)

கட்டளைக்கலிப்பா

மதும லர்க்குழ லாய்பிச்சை யென்றுநம்
 மனைதொ றுந்திரி வார்பிச்சை யிட்டபோ
 ததிலொர் பிச்சையுங் கொள்ளார்கொள் கின்றதிங்
 கறிவு நரணுநம் மாலியு மேகொலாம்
 பதும நாமும் பலிக்கலத் தூற்றிய
 பச்சி ரத்தம் பழஞ்சோ நெனிற் பினைப்
 புதிய தூந்நம் முயிர்ப்பவி யேயன்றே
 புவை பால்கொள் புழுகுநெய்ச் சொக்கர்க்கே.

(௫௨)

கிள்ளிவிடுதூது, கட்டளைக்கலிந் துறை

புழுகுநெய்ச் சொக்க ரபிடேகச் சொக்கர்கர்ப் பூரச்சொக்க
 ரமுகிய சொக்கர் கடம்ப வனச்சொக்க ரங்கயற்கண்
 டமுலிய சங்கந் தயிழ்ச்சொக்க ரென்றென்று சந்ததநீ
 பழகிய சொற்குப் பயன்றேர்ந்து வாலிங்கென் பைங்கிளியே. (௫௩)

மதுரைக்கலம்பகம்

23
25

நேரிசைவேண்பா

பைந்தமிழ்தேர் கூடற் பழியஞ்சி யார்க்கவமே
வந்ததொரு பெண்பழியென் வாழ்த்துகே—ணந்தோ
அடியிடுமுன் னையர்க் கடுத்தவா கெட்டேன்
கொடியிடமாப் போந்த குறை. (௫௪)

காலம், மடகீது, நாழிசை

குறுமுகைவேண் டளவளவின் மணந்துவக்குங் காலங்
கொழுநரொடு மினமகளிர் மணந்துவக்குங் கால
மறுகுதொறு நின்றெமர்க ளருத்திகழுங் காலம்
வரிசிலைகொண் டிருவிவியு முருத்திகழுங் காலஞ்
சிறுமதிகம் பெருமதியி னுகப்படருங் காலந்
தென்றவிளங் கன்றுமுயி ருகப்படருங் கால
நிறையினெடு னாணிஞெடு மகன்றிரியுங் கால
நேசர்மது ரேசர்வரை யகன்றிரியுங் காலம். (௫௫)

நேரிசைவேண்பா

ஆம்மாநம் மேலன்று பட்ட தருட்கூடற்
பெம்மாண்மேற் பட்ட பிரம்படியே - யிம்முறையு
மிம்மேனி காமநோய்க் கீடழிந்த வாவுடிகள்
செம்மேனிக் குண்டாங்கொ றீங்கு. (௫௬)

சீந்து, கட்டளைக்கலிப்பு

குரும்பை வெம்முலை சேர்மது ரேசர்பொற்
கோபு ரத்திற் கொடிகட்டு சித்தர்யாங்
கரும்பை முன்புகல் லானைக் கிடுஞ்சித்தர்
கையிற் செங்கல் பசும்பொன்ன தாக்கினே
மிருந்த வீடும் வறும்பாழ தாமவர்க்
கெருத்துக் கொட்டிலும் பொன்வேய்க் திடச்செய்தே
மருந்த னந்நமக் கோதன மேயப்பா
வாட கத்துமற் றுசையவ் வையர்க்கே. (௫௭)

மடகீது, அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருந்தம்

ஐய மணிக்கல மென்பணியே

யன்பண் யக்கொள்வ தென்பணியே

மெய்யணி சாந்தமும் வெண்பலியே

வேண்டுவ துங்கொள வெண்பலியே

எய்ய வெடுப்பதொர் செம்மலையே

யேந்தி யெடுப்பதொர் செம்மலையே

வையகம் வாய்த்த வளம்பதியே

வாழ்வது கூடல் வளம்பதியே.

(௫௮)

எண்சீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருந்தம்

எடார் புண்டரிகத் தினமான் முதுபாட

லெழுதா மறையோடு மிசைமுத் தமிழ்ப்பாடப்

பீடார் கூடல்வளம் பாடா வாடல்செயும்

பெருமான் முன்சென்றான் சிறுமா நென்சொல்கேண்

பாடா எம்மனையு நாடா எம்மனையும்

பயிலா டண்டலையு முயலாள் வண்டலையு

மாடாண் மஞ்சனமுந் தேடா ளஞ்சனமு

மயிலா ளன்னமுமே துயிலா ளின்னமுமே.

(௫௯)

அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருந்தம்

இன்னியந் துவைப்பச் சங்க மேங்கிடச் செழிய ரீன்ற

கன்னியை மணந்தே யன்றே கன்னிநா டெய்தப் பெற்றார்

மின்னிவண் முயக்கும் பெற்றால் வெறுக்கைமற் றிதன்மே லுண்

கொன்னியல் குமரி மாடக் கூடலம் பதியு ளார்க்கே. [டோ (௬௦)]

கார், விருந்தக்கலித்துறை

கேளார் புரஞ்செற்ற வின்னூரி தோயக் கினர்ந்துற்றதோர்

தோளாளர் கூடற் பதிக்கேகு முகில்காள் சொலக்கேண்மியே

வாளாவொர் மின்னுங்கண் மழைசிந்த வென்சொன் மறுத்தேகன்

றாளாண்மை யன்றே தலைப்பட்ட ஆரிற் றனித்தேகலே. [மின்

மதுரைக்கலம்பகம்

25
உரு

இடைச்சியார், அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்

கண்டமுங் காமர் மெய்யுங் கறுத்தவர் வெளுத்த நீற்ற
ரெண்டரு மதுரை யிற்சிற் றிடைச்சிபே ரிடைச்சி யென்பீர்
தொண்டைவா யமுதிட் டென்றன் பாலிங்குத் தோயீர் வானா
மண்டுமென் னகத்தி லென்னீர் மத்திட்டு மதிக்கின்றீரே. (சுஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை

ஈர மதிக்கு மினந்தென் றலுக்குமின் றெய்யுமதன்
கோர மதிக்குங் கொடுங்கோலு மேகொடுங் கோன்மைமுற்றுந்
தீர மதிக்குஞ்செங் கோன்மையென் னாஞ்சில தேவர்தி
சோர மதிக்குங் கடற்றீ விடங்கொண்ட சொக்கருக்கே. (சுக)

வந்சிவிருத்தம்

கரிய கண்டங் கரத்தவோர்
நிருபர் கூடவி னெஞ்சிரே
உருவ மும்பெண் ணுருக்கொலா
மருவ மென்பதென் னுவியே. (சுச)

விருத்தக்கலித்துறை

ஆவா வென்னே தென்னவர் கோற்கன் றணிசாந்த
நீவா நின்றாய் நின்றில காமா னலமென்னே
கோவாம் வில்லி கொடுத்தனு வங்கு னியிராதான்
மூவா முதலார் மதுரையி தன்றே மொழிவாயே. (சுரு)

வலைச்சியார், அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிருத்தம்

மொழிக்கய லாகி வேத முடிவினின் முடிந்து நின்ற
வழிக்கய லாகார் கூடல் வலைவாணர் பெருவாழ் வன்னீர்
கழிக்கயல் விற்பீர் மற்றிக் காசினி யேழு முங்கள்
விழிக்கய லுக்கே முற்றம் விலையென்ப வினக்கிட்டிரே. (சுக)

நேரிசைவேண்பா

விற்கரும்பே யொன்றிதுகேண் மென்கரும்பே யன்றூர்தஞ்
சொற்கரும்பே முற்றுமலர் தூற்றுமா - னற்கரும்பை
ஆளார் கடம்பவனத் தையருமற் றென்னீயும்
வாளா வலர் தூற்று வாய்.

(௬௪)

கட்டளைக்கலிப்பா

வால விர்த்த குமார னெனச்சில
வடிவு கொண்டுகின் றுயென்று வம்பிலே
ஞால நின்னை வியக்கு நயக்குமென்
னடனங் கண்டும் வியவாமை யென்சொல்கேன்
பால லோசன பாநுவி லோசன
பரம லோசன பக்த சகாயமா
கால காலதீரி குல கபாலவே
கம்ப சாம்ப கடம்ப வனேசனே.

(௬௫)

கலிவிருந்தம்

கட்டு வார்ப்புழ லீர்கயற் கண்ணினுட்
கிட்ட மாஞ்சொக்க ரைக்கரை யேற்றினீர்
மட்டில் காம மடுப்படிந் தேற்கென்னே
கொட்டு வீர்பின்னுங் குங்குமச் சேற்றையே.

(௬௬)

நேரிசைவேண்பா

குங்குமச்சே றுடுங் கொடிமாட வீதியில்வெண்
சங்குமொய்க்குஞ் சங்கத் தமிழ்க்கூட - லங்கயற்க
ணம்மையிடங் கொண்டாரை யஞ்சலத்தே மஞ்சலமற்
றும்மையிடங் கொண்டார்க் கினி.

(௬௭)

எண்சீர்க்கழநெடி லடியாசிரியவிருந்தம்

இன்னீ ரமுதுக் கிடமுங் கடுவுக்
கெழிலார் களனுங் களனா வருளா
நன்னீ ரமுதக் கடலா கியுளார்
நரியைப் பரியாக் கிருடத் தினரா

மதுரைக்கலம்பகம்

உரு

லந்நீர் மையின்மிக் கென்னீர் மையென
 வடன்மா மடன்மா வரமா றுசெயா
 மைந்நீ ரளகத் தினமா னையன்னீர்
 வருவேன் மதுரைத் திருவீ தியிலே.

(எக)

எழுசீர்க்கழ்நெடி லடியாசிரியவ்ருந்தம்
 திருவைப் புணர்பொற் புயமைப் புயல்கைத்
 திரிபிப் படையுய்த் தவர்கூடற்
 றருமொய்த் தருமைச் சிறைபெற் றனமுத்
 தமிழ்வேற் பமர்பொற் கொடிபோல்வீர்
 புருவச் சிலையிற் குழைபட் டிருவப்
 பொருகட் கணைதொட் டமராடுஞ்
 செருவிற் றெலைவற் றவரைக் கொலுநற்
 சிலைசித் தசர்கைச் சிலைதானே.

(எஉ)

கட்டளைக்கலித்துறை

சிலைசிலை யாக்கொண்ட தென்மது ரேசர் சிலம்பில்வீவ்வேண்
 மலைசிலை யாக்கொண்ட வாணுத லாய்கின் மருங்குல்கற்றறு
 மலைசிலை யாக்கொண் டிளமானே யெய்திநி மிங்கிவர்பூங் [நே.
 குலைசிலை யாக்கொண் டவர்போலு மாற்செம்மல் கொள்கைநன்

பான், அறுசீர்க்கழ்நெடி லடியாசிரியவ்ருந்தம்

கொங்குரை யாற்றி விட்டுக் குளத்தினிற் றேட நீடு
 மங்குரேய் முதுகுன் றையர் மதுரையோ மதியில் பானு
 வெங்கையர் மனைக்கண் வைத்தாங் கெம்மிடைத் தேர்நி மற்றம்
 மங்கையர் மனம்போ லன்றே மகிழ்நர்தம் வாழ்க்கை தானே. (எச)

நேரிசைவேண்பா

வாழிமடக் கிள்ளாய் மதுரா புரிவாழு
 மூழி முதல்வர்க் குருவழிந்தே - யாழியான்
 சேய்தொடுத்த வம்போ திரண்முலையுங் கண்மலருந்
 தாய்தொடுத்த வம்போ தலை.

(எடு)

மறம், எண்கீர்க்கழிநெடி லடியா சிரிய விருந்தம்

தருமுகத்து நிமிர்குடுமி மாடக் கூடற்
 சவுந்தரபாண் டியர்குடியாஞ் சமரி லாற்றா
 தொருமுகத்தி லொருகோடி மன்னர்மடிந் தொழிந்தா
 ருனைவிடுத்த மன்னவர்பா ருரையாய் தூதா
 மருமுகத்த நெறிக்குழலெம் மடக்கொடியை வேட்பான்
 மணம்பேசி வரவிடுத்த வார்த்தை சொன்னாய்
 திருமுகத்தி லெழுத்திதுவேற் றிருமுடியி லெழுத்துந்
 தேர்ந்தறியக் கொண்டுவா சிகையினெடுஞ் சென்றே. (எசு)

தறம், அறுகீர்க்கழிநெடி லடியா சிரிய விருந்தம்

செல்லிட்ட பொழின்மதுரைத் தேவர்மணந் தடாதகா
 தேவிக் கன்று
 சொல்லிட்ட குறமகன்யான் றும்மலுநல் வரத்தேகாண்
 சளகி லம்மை
 நெல்லிட்ட குறிக்குநீ நினைந்ததொரு பொருளதுநித்
 திலக்கச் சார்க்கும்
 வல்லிட்ட குறியினெடும் வளையிட்ட குறியுளதோர்
 வடிவு தானே. (எள)

விருந்தக்கலித்துறை

வடகலை யலபல கலையொடு தமிழ்வள ருக்கூடல்
 விடவர வரையினர் திருமுனி தொருவர் விளம்பாரோ
 குடதிசை புகையெழ வழலுமிழ் நிலவு கொழுந்தோடப்
 படவர வெனவெரு வருமொரு தமிழன் படும்பாடே. (எஅ)

கட்டளைக்கலித்துறை

பாட்டுக் குருகுந் தமிழ்ச்சொக்க நாதர் பண்ப்புயமே
 வேட்டுக் குருகுமெய் நாணும்விட் டாள்வண்டு மென்கிளியும்
 பேட்டுக் குருகும்விட் டாளென்செய் வானளல் பெய்யுமிரு
 கோட்டுக் குருகு மதிக்கொழுந் துக்கென் குலக்கொழுந்தே. (எக)

மேகவிடுதூது, எழ்சீர்க்கழநெடி லடியாசிரியவிநுத்தம்

ஏமவெற் பென்றுகயி லாயவெற் பென்றுமல
யாசலத் தென்று முறைவார்
கோமகட் கன்பர்மது ரேசர்முச் சங்கம்வளர்
கூடலிற் சென்று புகலீர்
தாமரைக் கண்டுயிலு மாலெனச் சந்தமலி
சாரலிற் றஞ்ச முகில்காண்
மாமதிப் பிஞ்சுமிரை தேர்குயிற் குஞ்சமுயிர்
வாய்மடுத் துண்டொ ழிவதே.

(அம)

சம்பிரதம், மேற்படி வேறு

மட்டறுக டற்புவிய னேத்துமொரி மைப்பினிண்ம
றைத்துடன்வி டுத்தி டுவனேற்
றெட்டுவரை யைக்கடலை முட்டியுள டக்கிடுவ
னித்தனையும் வித்தை யலவாற்
றுட்டமத னைப்பொடிப டுத்திமது னைக்குளுறை
சொக்கர்குண மெட்டி னெடுமா
சிட்டர்கடு தித்திடும கத்துவம னேத்துமொரு
செப்பினுள டக் கிடுவனே.

(அக)

நேரிசைவேண்பா

அடுத்த பதஞ்சலியா ரஞ்சலியா நிற்ப
எடுத்த பதஞ்சலியா ரேணுந் - தடுத்தவற்கா
மாறிக் குனித்தார் மலைகுனித்தென் மாமதனூர்
சிறிக் குனித்தார் சிலை.

(அட)

எழ்சீர்க்கழநெடி லடியாசிரியவிநுத்தம்

சிலையோ கரும்புபொரு கணையோ வரும்புசிவ
சிவவாவி யொன்று முளதோ
விலையோ வறிந்திலயிம் மதனூண்மை யென்புகல்வ
திதுவே தவம்பி றிதெனூ

முலையே யணிந்தமுகிழ் நகையீரொர் பெண்கொடியின்
முலையோடு முன்கை வளையான்
மலையே குழைந்திடுதம் மிருதோள் குழைந்துறைநம்
மதுரேசர் தந்த வரமே, (௮௩)

உருவேளிப்பாடு, கட்டளைக்கலிந்துறை
வரும்புண்ட ரீக மிரண்டாலொர் கல்லுமென் வன்னெஞ்சமா
மிரும்புந் குழைத்த மதுரைப் பிரான்வெற்பி லேழ்பரியோன்
விரும்புந் தடமணித் தேர்வல வாவெஞ் சரமிதன்றே
கரும்புந் கனியு மினீரும் பாரொங்குந் கண்களினே, (௮௪)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்
கருவிட்ட காடெறிந்து கடம்பவனத் திருப்பீர்துந்
கடுக்கைக் காட்டின்
மருவிட்ட கொள்ளைவெள்ள மடுப்படிந்து மூண்டெழுமான்
மதித்தீ கெட்டேன்
செருவிட்ட விழிமடவார் வாயிட்டுச் சுடுவதல்லாந்
செங்கை யீட்டு
மெருவிட்டு மூட்டிடநீர் விறகிட்டு மூட்டியவா
வென்சொல் கேனே, (௮௫)

விருத்தக்கலிந்துறை
என்போ டுள்ளமு நெக்குரு கப்புக் கென்போல்வார்க்
கன்போ டின்பு மளித்தருள் கூடலெம் மடிகேளோ
தன்போல் காமன் சாப முடித்தாந் ருழ்வுண்டே
முன்போர் காமன் சாப மனைத்து முடித்தாய்க்கே, (௮௬)

நேரிசையாசிரியப்பா
முட்டாட் பாசடை நெட்டிதழ்க் கமலத்
திரைவர வறங்குந் குருகு விரிசிறைச்
செங்கா னாரைக்குச் சிவபதங் கிடைத்தெனப்
பைம்புனன் மூழ்கிப் பதும பீடத்
டு தூற்றமி ருமு முலப்பில் பஃறவம்

வீற்றுலீற் றிருந்து னோற்பன கடுக்குங்
 குண்டுரீர்ப் பட்டத் தொண்டுறைச் சங்கமும்
 வண்டமிழ்க் கடலின் றண்டுறைச் சங்கமு
 முத்தகம் பயின்று காலியங் கற்றுச்
 ய) சித்திரப் பாட்டிய நேர்ந்தன செல்லுந்
 தடம்பனை யடுத்த தண்டமிழ்க் கூட
 விடங்கொண் டிருந்த விமையா முக்கட்
 கருமிடற் றொருவநின் றிருவடி வழத்துநுந்
 தாய்நலங்-கவருபு தந்தையுயிர் செகுத்தாங்
 கரு கிருபெருங் குரவரி னொருபழி சுமந்த
 புன்றொழி லொருவற்குப் புகலின்மை தெரிஇ
 அன்றருள் சுரந்த தொன்றே சென்றதோர்
 வலியாற் கருள்வதுஉ னோக்கி
 எளியார்க் கெளியை மற்றென்பது குறித்தே. (அஎ)

எண்சீர்க்கழநெடி லடியாசிரியவீரந்தம்

குறுமுயலுஞ் சிலகலையு மீழ்ந்தொருமா னுயிரைக்
 கொள்ளுகொள்ள வெழுந்தமதிக் கூற்றே யாற்றாச்
 சிறுதுயிலும் பெருமூச்சுங் கண்டுமிரங் கலையாற்
 றெறுமறவி நீயேயித் தெண்ணி லாவு
 மேறியுநெடும் பாசமே யுடலுமறக் கூனி
 யிருணிறமு முதிர்நரையா லீழ்ந்தாய் போலு
 நறுதுதலா ரென்கொலுனை மதுரேசர் மிலைச்ச
 நாகிளவெண் டிங்களென நவில்கின் றாரே. (அஅ)

நாழிசை

நவ்வியங்கண் மானுமானு மீனி துகந்தி டங்கொள்வார்
 நஞ்சுமார்ந்தென் னெஞ்சுமார்ந்து நனிகளங்க ழுத்துளார்
 கைவ்விளங்கு குன்றமன்றுங் கோவிலாக்கு னித்துளார்
 கன்னிராடர் மதுரைவாணர் கயிலைவெற்பர் வெற்பனீர்

கொவ்வைவாய்வி ளர்ப்பமைக்க ருங்கணுஞ்சி வப்பவே
 குளிர் தரங்க வைகைநீர்கு டைந்துடன்றி னேத்திராற்
 பைவ்விரிந்த வல்குலீர்நும் மன்னைமார்கள் சங்கையிற்
 படிவவர்க்கு வீணினீவீர் பரிகரித்தல் பாவமே. (அக)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

பாமிக்குப் பயின்மதுரைப் பாஞ்சுடரே யொருத்திகயற்
 பார்வை மட்டோ
 காமிக்கு மடந்தையர்கட் கயலெலா முமையடைதல்
 கணக்கே யன்றே
 மாமிக்குக் கடலேமும் வழங்கினீ ரொருவேலை
 மகனுக் கீந்து
 பூமிக்குட் கடலைவறி தாக்கினீர் பவக்கடலும்
 போக்கி னீரே. (கஉ)

மேற்படிவிருத்தம்

நீரோடு குறுவெயர்ப்பு நெருப்போடு நெட்டுயிர்ப்பு
 நெடுங்கண் ணீரிற்
 பீரோடு வனமுலையுங் குறையோடு நிறையுயிரும்
 பெற்றா ளன்றே
 காரோடு மணிகண்டர் கடம்பவனச் சொக்கர்நறை
 கமழ்பூங் கொன்றைத்
 தாரோடு மனஞ்செல்லத் தனையோடுந் தான்செல்லாத்
 தமீய டானே. (கக)

பதினாறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்

தமரநீர்ப் புவன முழுதொருங் கீன்றா
 டடாதகா தேவிமென் ரொருபேர்
 தரிக்கவந் ததுவந் தனிமுத லொருநீ
 சவுந்தாமாறனா னதுவுந்

குமரவேள் வழுதி யுக்கிர னெனப்பேர்
 கொண்டதுந் தண்டமிழ் மதுரங்
 கூட்டுண வெழுந்த வேட்கையா லெனிலிக்
 கொழிதமிழ்ப் பெருமையா ரறிவார்
 பமரம்யாழ் மிழற்ற நறவுகொப் பளிக்கும்
 பனிமலர்க் குழுவியர் பளிக்குப்
 பானிலா முன்றிற் றூரிலா முத்தின்
 பந்தரிற் கண்ணிமை யாடா
 தமரர்நா டியரோ டம்மனை யாட
 வையநுண் ணுசுப்பள வலவென்
 றமரரு மருளுந் தெளிதமிழ்க் கூட
 வடலரா வலங்கல்வே ணியனே.

(கஉ)

அறுசீர்க்கழநேடி லடியாசிரியவிருத்தம்

அடுத்தங் குலவாக் கோட்டைசமந் தளித்தி
 ரொருவற் கதுநிற்கக்
 தொடுக்குங் கணைவே டனக்குலவாத் தூணி
 கொடுத்திர் போலுமா
 லெடுக்குங் கணையைந் தெய்தகணை
 யெண்ணத் தொலையா தென்செய்கேன்
 றிடுக்கங் கொளமால் சிலைமதனைச்
 சினத்திர் கடம்ப வனத்திரே.

(கங)

எழசீர்க்கழநேடி லடியாசிரியவிருத்தம்

கடமுடையு நறுநெய்க்குண் முழுதியெழு வதையொத்த
 கரடமத கரிபெற்றொர் பிடியேபோன்
 மடவநடை பயில்பச்சை மலையிலொரு புறம்வைத்த
 மதுரையழ கியசொக்கர் வரைவேலோய்

நடையுமெழு துவைநிற்கு நிலையுமெழு துவைசொற்கு
 ணலமுமெழு துவைசித்ர ரதிபோல்வா
 ளிடையுமெழு துவைமுற்று மிலதொர்பொரு ளையுமொக்க
 வெழுதிவெவ ருனையொத்த பெயர்தாமே. (௧௬)

அறுசீர்க்கழிநேடி லடியாசிரியவிருத்தம்

மேதகைய பலகலைபோர்த் தறம்வளருந் தமிழ்க்கூடல்
 விதிர்த கேண்மோ
 வேதமினின் நிருவுருவொன் நீருருவாய் நின்றதினு
 மிறும்பூ தந்தோ
 போதலர்பைந் துழாய்ப்படலைப் புயல்வண்ணத் தொருவனிரு
 பூவை மார்க்குக்
 காதலனாய் மற்றுனக்கோர் காதலியாய் நிற்பதொரு
 காட்சி தானே. (௧௭)

நேரிசைவேண்பா

காண்டகைய செல்வக் கடம்பவனத் தானந்த
 தாண்டவஞ்செய் தாண்டவரீர் தாமன்றே—பூண்டடிய
 ருள்ளத் திருப்பீரெம் முள்ளத்தை யும்முமதா
 மெள்ளத் திருப்பீர் மிக. (௧௮)

கட்டளைக்கலித்துறை

மிக்கார் முகத்தருள் கூடற்பி ரான்விட நாண்டுவக்காக்
 கைக்கார் முகத்தன்ன தேர்வல வாகை பரந்துசெலு
 மிக்கார் முகக்க வெழுந்தகொல் லாமெம தாவியென்னத்
 தக்கார் முகத்தடங் கண்ணீ ருகாந்த சலதியையே. (௧௯)

எழுசீர்க்கழிநேடி லடியாசிரியவிருத்தம்

சலராசி தங்கு கணையேவு மொய்ம்பர் சரணூ வந்த மிசையே
 மலரா கிடந்த நயரூர விந்தர் மதுரேசர் முன்பு புகலார்
 சிலராலி யின்றி யுடலே சுமந்து திரிவார்கள் வெந்து விழவே
 புலராத கங்கு விடையெயொ ரங்கி புகையாது நின்றெ ரிவதே. ( )

நாழிசை

தேன்வழங்கு கடுக்கையார்கரு மான்வழங்கு முடுக்கையார்
 திருவிருந்த விடத்திரோருள் கருவிருந்த நடத்தினார்
 மானடங்கிய வங்கையார்சடைக் கானடங்கிய கங்கையார்
 வைகையொன்றிய கூடலாரிவன் செய்கையொன்றையு நாடலார்
 கானவேயிசை கொல்லுமாலுற வானவேய்வசை சொல்லுமாற்
 கன்றியன்றி விரங்குமாலுயிர் தின்றுதென்ற நெருங்குமாற்
 நீலிவானல் சிந்துமாற்கொல வேனிலான்மெல முந்துமாற்
 றினமிடைந்திடைநொந்தபோன்மகள்மனமிடைந்ததுணர்ந்துமே.

ஊர், அறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிரந்தம்

உடையதொர் பெண்கொடி திருமுக மண்டல
 மொழுகு பெருங்கருணைக்
 கடலுத வுஞ்சில கயல்பொரு மொய்ப்புள
 கடவுணை டும்பதியாம்
 புடைகொள் கருங்கலை புனைபவள் வெண்கலை
 புனையுமொர் பெண்கொடியா
 வடகலை தென்கலை பலகலையும்பொலி
 மதுரைவ ளம்பதியே.

(ா)

பதினாறுசீர்க்கழிநெடி லடியாசிரியவிரந்தம்

வள்ளாவாய் கிழித்துக் குமிழ்மறிந் தமர்த்த
 மதரிக் கண்ணியு நீயு
 மழலைநா றமுதக் குமுதவாய்க் குழவி
 மடித்தலத் திருத்திமுத் தாடி
 உள்ளநெக் குருக வுவந்துமோர் தனைத்தாக்
 குகந்தனி நிருத்திரா லுலக
 மொருங்குவாய்த் திருக் கொருதலைக் காம
 முற்றவா வெண்கொலோ வுரையாய்

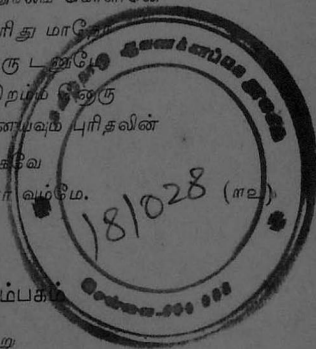
வெள்ளிவெண்ணிலவு விரிந்தகோ டிரம்
 வெஞ்சுடர்க் கடவுளுங் கிடைத்து
 வீற்றிருந் தனைய விடுசுடர் மகுட
 மீக்கொளுஉத் தாக்கணங் கனையார்
 கள்ளவாட் கருங்கண் ணேறுகாத் திட்ட
 காப்பென வேப்பலர் மீலேச்சங்
 கைதவக் களிநே செய்தவக் கூடற்
 கண்ணுதற் கடவுண்மா மணியே.

(ரக)

நேரிசையாசிரியப்பா

கட்புலங் கதுவாது செவிப்புலம் புக்கு
 மன்னிடைத் துஞ்சி வாயிடைப் போந்து
 செந்நா முற்றத்து நன்னடம் புரியும்
 பலவேறு வன்னத் தொருபரி யுகைத்தோய்
 ௫ புட்கொடி யெடுத்தொரு பூங்கொடி தன்னொடு
 மட்கொடி தாழ்ந்த வான்கொடி யுயர்த்தோ
 யோரே ழாழி சீர்பெறப் பூண்டு
 முடவுப் படத்த சுடிகையுட் கிடந்து
 நெடுநிலை பெயரா நிலைத்தே ஞர்ந்தோய்
 ௭ மீனவர் பெருமான் மானவேல் பிழைத்தாங்
 கெழுபெருங் கடலு மொருவழிக் கிடந்தென
 விண்ணின் றிறங்குபு விரிதிரை மேய்ந்த
 கொண்டுகக் குழுமலைக் கொலைமதக் களிற்றொடும்
 வேற்றுமை தெரியாது மின்னுக்கொடி வளைத்தாங்
 ௯ காற்றல்கொ டுற்றபா கலைத்தனர் பற்றத்
 திரியும்ற் றெம்மைத் தீச்சிறை படுக்கெனப்
 பரிதிவே லுழவன் பணித்தனன் கொல்லென
 மெய்விதிர்த் தலறுபு வெரீஇப்பெயர்ந் தம்ம
 பெய்முறை வாரி பெயும்பெய லல்ல
 ௧௦ நெய்பா றயிர்முதற் பல்பெய றலைஇப்

பெருவளஞ் சரந்த விரிதமிழ்க் கூட
 விருநில மடந்தைக் கொருமுடி கவித்தாங்
 சிந்திர னமைத்த சந்தர விமானத்
 த்ருள்சூற் கொண்ட வரியினங் கயற்கண்
 ௨௩ மின்னுழை மருங்குற் பொன்னெடும் பொலிந்தோய்
 துரியங் கடந்த துவாத சார்தப்
 பெருவெளி வளாகத் தொருபெருங் கோயிலுண்
 முனையின்று முனேத்த மூல விங்கத்
 தளவையி னளவா வானந்த மாக்கட
 ௩௪ னின்பெருந் தன்மையை நிகழ்த்துதும் யாமென
 மன்பெருஞ் சிறப்பின் மதிநலங் கொளினே
 பேதைமைப் பாலரே பெரிது மாதோ
 வேத புருடனும் விராட்புரு டனமே
 இனையநின் றன்மைமற் றெம்ம னெரு
 ௩௫ நினையவுஞ் சிலசொற் புனையவுந் புரிதலின்
 வாழியெயம் பெருமநின் றககீவ
 வாழியெயம் மனனு மணர்நா வும்மே.

மதுரைக்கலம்பகம்

முற்றிற்ற

0-17 MKM, N
 NY

37

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேசிகள் திருவடி வாழ்க

ம து ரை க் க ல ம் ப க ம்

அரும்பொருள் விளக்கம்

கலம்பகமாவது தொண்ணூற்றாறுவகைப் பிரபந்தங்களில் ஒன்று. இதனுள் முதலிற் கவி யுறுப்பாக மயங்கிசைக் கொச்சகக் கவிப்பாவும் வெண்பாவும் கலித்துறையும் கூறப்படும். பின்னர் மருட்பா ஆசிரியப்பா கலிப்பா ஆசிரியவிருத்தம் கலிவிருத்தம் கலித்தாழிசை வஞ்சித்துறை வஞ்சிவிருத்தம் முதலியன வரும். இப் பிரபந்தத்தில் புயவகுப்பு மதங்கு அம்மானை காலம் சம்பிரதம் கார் தவம் குறம் மறம் பாண் களி சித்து இரங்கல் கைக்கிளை தூது வண்டு தழை ஊசல் என்னும் பதினெட்டு உறுப்புக்களும் காலத்தால் மருவிய பிச்சியார் கொற்றியார் இடைச்சியார் வலைச்சியார் முதலியனவும் வரும். இஃது அந்தாதியாகச் செய்யப்படும் ; இடையிடையே வெண்பாவும் கலித்துறையும் மடக்குச் செய்யுளும் விரவி வரும்.

கலம்பகம் தெய்வ சம்பந்தமாகப் பாடுங்கால் தூது செய்யுளுடையதாயும், அந்தணர் முதலிய நால்வர் சம்பந்தமாகப் பாடுங்கால் முறையே தொண்ணூறு எழுபது ஐம்பது முப்பது செய்யுளுடையதாயும் பாடப்படும்.

கலம்பகத்தின் இலக்கணத்தைப் பாட்டியல்களுட் கண்டு கொள்க.

காப்பு

தடம்-மலைப்பக்கம். தடத்துப் பிளிறு எனக் கூட்டுக. விநாயகப்பெருமான் புலக்காரிமுகள் ஒடுமாறு புந்தித் தடத்துப் பிளிறு கின்றமை கூறினார். தந்தை தமிழ் - தந்தையார்மீது பாடப்படும் இத் தமிழ்நூல். அளி - அன்பாகியமலர். அலர்தூய என்பதும் பாடம்.

நூல்

க. சரி-மடிப்பு. அசைஇ-உடுத்து. ஆழியாகிய ஆடைமடிப்பு உலையும்படி உடுத்து என்க. பணி-ஆதிசேடன். பைந்தொடி-பூமி தேவி. திருந்திழை-இலக்குமி. மனைக்கிழவன்-திருமால். குறங்கு-தொடை. தனக்கு-அபிடேகவல்லியாகிய மீனாகியம்மையாருக்கு. முதற் கற்பு என்றது கணவன் நலங்கருதி அவனாற் காட்டப்பட்ட கடவுளை வழிபடுதலெனக் கொள்க.

சிலபுள் என்பதில் சில என்றது ஈண்டு இரண்டை யுணர்த்திற்று. வானேறஞ் சிலபுள்-விண்ணிற் பறக்கும் கருடனும் அன்னமும். மனவட்டமிட்டுக் கருதியென்றார் - வேதம் மனத்தாற் சிந்தித்துணர வேண்டுகலின். கனவட்டம் - பாண்டிய அரசனது குதிரையின் பெயர்.

இலதூர் என்றது தருக்க நூலார் அபாவத்தைப் பொருளாகக் கொண்டமை பற்றி. இருமை-இம்மை மறுமை.

கங்கையைச் சடாபாரத்தின் உரோமக்காலி வடக்கிய பெருமானுக்கு அதன் கூருகிய வகையின் பெருக்கினை யடைத்தல் எளிதே யாகவும் அப் பெருமான் மண் சுமந்த செயலானது இன்னதற் கென்று யாமறிய வாராத தாயிற் றென்க. பிட்டிரண்டனுள் முன்னது பெயர், பின்னது வினை. மொய்வினை-உமாதேவியார். வினை-வினையல். இங்கே குறிக்கப்பட்டது வினையல் விற்ற நீருவினையாடல். ஊன்-இங்கே உடம்பு. உயிரை மீனாகக் கருதி உடம்பை வலை யென்றார். உமாதேவியார் பரதவர் மகளாய்ப்

பிறந்து வளர அவரை மணத்தற்குச் சிவபெருமான் வலைஞாய் வந்தமையின் 'ஒருத்தி விழி வலையிற் பட்டு' என்றார்.

எனவாங்கு-அசைச் சொல்.

பீர்-பசிலை. சிவபெருமான் கொன்றையர் தார் தணந்து விடை நிறுத்தி விடநாகக் கலனகற்றி வேப்பந் தொடை முடித்துக் கயலெடுத்து மாணிக்கச் சுடர்ப் பூணெந்தினமையின் முன் கொண்ட அவை பீர்பூத்தும் மண்ணுண்டும் பெருமூச்செறிந்துங் கிடப்பன வாயின. முடங்கு உளை-மடங்கிய பிடரி மயிர். மடங்கல்-சிங்கம். அசம்பு இருத்தல்-ரெகிழ்ந்து தோன்றல். சின்மல ரென்பதிலுள்ள சில என்பதற்கு முன் 'சில புள்' என்பதற்கு உரைத்தது காண்க. ஐம்புல வழக்கின் அருஞ்சுவை யறியாச் செம்பொருட் செல்வ-ஐம்பொறிகளை வழியாகவுடைய ஐந்து அவா வையும் ஒழித்த செம்பொரு ளாகிய செல்வனை; ஐம்புல வுணர்ச்சிக்கு எட்டாத செல்வனை என்றுமாம். தெரமூம்பு - அடிமைத் தொழில். அம்மா-வியப்பிடைச் சொல். பொருட்டுப் பழிச்சு தும் என முடிக்க.

உ. இருள்-இங்கே விஷம். நான்து-பொருத்தியதால். தடம்-குளம், மலைப் பக்கமென இரு பொருளில் பயின்று வந்தது. திருமால் சக்கரம் பெறும்பொருட்டுக் கண் மலராகிய தாமரையைச் சாத்துதலின் குளமென்ற பொருளும் சிவபெருமானை அவர் வணங்கும்பொழுது முடியி லணிந்த துழாய் சிவபெருமான் திருவடியிற் பதிதலின் மலைப்பக்க மென்ற பொருளும் பொருத்துமாறு காண்க.

ஈ. தட முண்டகம்-குளத்தில் தோன்றுந் தாமரை. கண்டகம்-முள். தாளது-நாளத்தை யுடையது. அதனை நீக்கி என வருவித்துக் கொள்க. உண்டு-உட்கொண்டு. அகம் அகங்கொண்டு-மனம் செருக்குக் கொண்டு. உண்டிலை-உளதாத வில்லை. விண்ணோர் தேற என்க. கந்தர சந்தர-தொகையுமாம்.

ச. மீனேறும் ஆனேறும் உயர்த்த சொக்கர் என்க. முல்லைக் கொடி விடுங் கொல்லகளை யுடைய சிறந்த முல்லை நிலத்தை

யுடைய (திருமாலாகிய) வெண்மையும் பருமையுங் கொண்ட ஆனேறென்க. முடைத்தலை-முடைநாற்ற முள்ள பிரமகபாலம், கடைப்பலி-இழிந்த பிச்சை.

ரு. தலைமகள் தலைமகனது பிரிவுபற்றி வருந்தும் வருத்தங் கண்டு செலிவித்தாய் கூறியது. மருந்து-தேவாமிருதம் போன்ற என் மகள். கூற்று-யமன். கொழுந்து ஒன்று தென்றல்-இளமை பொருந்திய தென்றல். என் மகளுக்குக் கூற்று தென்றல் பிறை கடலென்பன. ஊற்றென்றுதல்-ஊற்றாகப் பெருகுதல். உயிர் ஒன்றிலை-உயிர் சிறிதுமில்லை. இதனால் தலைமகள் மரணுவத்தை போலுந் துன்பம் உறுகின்ற ளென்றதாம். இது மக்கட் பெண் கடவுளைக் காழுற்ற பாடாண் பகுதி. இனி வருபவைகளும் இவ் வாறே காண்க.

சு. ஒருடம்பில் இடும் பங்கு இராண்டு. வெண்பொன் பசும் பொன் என்பவற்றைக் குன்றேடுங் கூட்டி வெள்ளிமலை மேருமலை பெண்ணு மிரு மலைகளு மல்லாமல் எனப் பொருள் கொள்க. மன்று-சபை. தலைவி தலைவன்பால் மிக்க காதலுடையவ ளானமை கண்ட தோழிக் கூற்று.

எ. குலம் கொண்ட-உயர் குலத்திற் பிறந்த. பலம்-பலன். செட்டு-வியாபாரம். பலித்தல்-பயன் பெறுதல். சோம சந்தரக் கடவுள் வீளையல் விற்கப் புறப்பட்ட காலத்துப் பெண்கள்பால் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சியைக் கண்டா ளொருத்தி இவ்வாறு கூறினாள்.

சு. பாண்டரங்கம்-சிவபெருமான் முப்புர மொரித்த காலத் தில் தேரினின் ருடிய கூத்து. மட்டு-வாசனை. நீபம்-கடம்பு. மென்மலர்த்தாள் பரவத் தானே தன்னைத் தருமென்க.

க. கனி-கன்னி யென்பதன் இடைக் குறை. தனித்திருக் கும் தலைவியைச் சந்திரன் வருத்த வியல்பு; ஆனால் தலைவன் என் கண் வாயிலாகக் கருத்துட் புகுந்திருப்பவும் அவன் வருத்தல் தகா தேனச் சந்திரனைப் பழித்ததாயிற்று. மடந்தைமீ ரென்றது பாங்கிகளை.

ய. இந்தா-இதனைப் பெற்றுக்கொள். நிலம் மேவு - இவ் விடத்தில் பொருத்தி யிரு. மந்த அநிலம்-தென்றற் காற்று. செவி வித் தாய் தலைமகள் பொருட்டு இரங்கிக் கூறியது.

கக. நீலவனம்-இங்கே கண்ணை யுணர்த்திற்று. வணங்குதல்-வளைதல். வலயம்-தோள் வளை; வாசு வலய மென்பது மிது. சிவபெருமானுக்குப் பாம்பு வாசுவலய மாதலின் 'வலயங் கொடு லோக மடங்கச் சமத்தன' என்றார். அணங்கு-பேய், அணங் காகிய அவர் என்க. பேய்கள் பெருமானது வலிமையையும் அடு திறத்தையும் துதித்து ஆடுகின்றன என்க. துணங்கை-ஒருவகைக் கூத்து; அதுதான் இரண்டு கைகளையும் விலாப் பக்கத்தில் முடக்கி வைத்து ஆடும் கூத்து. உழுவை-புவி. மடங்கல்-நாரசிங்கமூர்த்தி. புகவியர் குரிசில் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார். வெடி-கடுந்தொளி. கறுவுதல் - கோபங் கொள்ளுதல். நடந்த ஒரு பாணன்-ஏமநாதன். உறுதி-நிச்சயம். உந்தி-எழும்பி. செழியர்-இங்கே அரிமர்த்தன பாண்டியர். இளமதலை-ருமாரக் கடவுள். இதில் சோமசுந்தரக் கடவுளது தோள் வருணிக்கப் பட்டமையால் இது புய வகுப்பாயிற்று.

கஉ. இஃது இயலிடங்கூறல்; தலைவன் பாங்கன் வினாவற் தான் கண்ட வடிவுக்கு இயலுமிடமுங் கூறுகின்றானாதலின். என் வண்ணமும் மின் வண்ணமுமே இடை. என் வண்ணமென்றன் தன் தளர்ச்சி நோக்கி.

கக. இருவர்-பிரமவிஷ்ணுக்கள். விருதுகட்டுதல்-பிரதாபங் கூறுதல். அங்கம் வெட்டிய விவரத்தைத் திருவிளையாடற் புராணத் தில் அங்கம் வெட்டிய படலத்திற் காண்க. இவர் வென்றராயின் அவருடம்பு இரு கூரா யிருப்பது ஏனென்பது வினா. காயம்-தழும்பு, சரீரம். மூன்று பெண்கள் கூடி வார்த்தையாடி யம்மாளை யாடினார்களென் றறிக.

கச. என் மெல்லிய விவட்கு அம்மா-மெல்லியலாகிய இவ ளுக்கு என்ன துன்பம் நேர்ந்தது என்றவாறு. மாதரீர்-தோழி யரை விளித்தது. தந்தை தானெறிந்தார்-சண்டேச நாயனார்.

அவர் தவப்பயன் பெரிதாகியது அவர் கொன்றை மாலை பெறுதலால். செவிலித்தாய் தலைமகள் தலைமகனது மாலையை விரும்பி வருந்துதல் கண்டு இரங்கிக் கூறியது.

கரு. மதங்கியார் என்றது இரண்டு கைகளிலும் இரண்டு வாய் பிடித்து வீசிச் சமுன்ருடும் இளம் பெண்ணை விரும்பினு றொருவன் தன் வேட்கை தோன்ற அப்பெண்ணிடம் கூறுவதென்ற இலக்கண முடையது. ஏறிவேல் என்றது கண்களை. சிலைத்தல்- ஒலித்தல். அலமா-சமுல.

கசு. இது புறங்காட்டல்; தலைமகள் கலவியில் மெலந்ததைத் தலைவன் அவட்குக் கூறுதலின். கும்ப மத்யானே கொங்கையையும், தேர்ப்பரப்பு அல்குலையும், விற்படை புருவத்தையும், வாட்படை கண்களையும் குறித்தன. படையகொண்டு பொரவந்த நீ படை யின்றி நின்ற எனக்குத் தோற்றமை பொருத்தமன் றென்றவாறு. காமப்போரினுக்கு யான் உடையாதபடி நீ யானே முதலியன கொண்டு என்னைக் காத்தவாறு நன்றென வியந்து கூறிய தென்றலு மொன்று. பொன்-உமாதேவியாரைக் குறித்தது; செல்வமுமாம். நிறம்-அழகு; மார்பு.

கசு. உறைப்ப-வருந்த. பொறை-பொறுத்தல். நால்வாய்-நூங்குகின்ற வாய். வெள்ளானைக் கருள்சுரந்த செய்தியைத் திருவீனையாடற் புராணத்தில் வெள்ளானை சாபநீரீர்த்த படலத்திற் காண்க. ஓரானை யென்றது சோழவரசனல் ஏவி விடப்பட்ட யானையை. இதனை யானை யெய்த படலத்திற் காண்க. ஈரானை-இரண்டு கொங்கைகளை யுணர்த்திற்று. போர்-கலவியைக் குறித்தது. ஒரு கணை-மன்மத பாணங்களில் ஒன்றாகிய தாமரையை யுணர்த்திப் பின் அத் தாமரை போன்ற கையை யுணர்த்திற்று. ஆகவே ஒருகணை தொட்டு எய்திட ரென்று கைகளைப் பிடித்துச் சேரும் என்று பாங்கி வரைந்து எய்துமாறு தலைவனை வற்புறுத்தியவாரும்.

கசு. எய்யாது-அறியாது. 'எய்யாமையே அறியாமையே' என்பது நொல்காப்பியம். ஒருவன்-மன்மதன். அனங்கனாதலால் எய்யாது என்று கூறினார். இனையான்-இளமைப் பருவத்தளாகிய

இவள். புந்தி வையாதார்-அறிவிலே ஏற்றுக் கொள்ளாதவர்கள். மதியார்-அறிவுடையோர். மதித்திடுதல்-எண்ணி வந்து கூடுதல். மெய்யாத-மெய்யில்லாத. வீடாத-கெடாத. வீழார்-விரும்பாதார்: இங்கே முத்தர். செய்யாள்-இலக்குமி. மற்றும் சொல் நயங்களைக் கண்டு கொள்க. இது முன்னும் பின்னும் ஒக்கும். தலைமகள் மெலிவு நோக்கிய பாங்கி தலைவனை வந்து கூடுமாறு உணர்த்தியது.

கக. அலரின் நீள்சிலை-புட்பவில். இப் புட்ப வில்லுடைமையின் மண்மதன் புட்பதந்வா என்னும் பெயருடையன். இவ் வில் அவனுக்குரிய மூவகை வீற்களுள் ஒன்று. இவ் வில்லை வடநூலார் காமநூலென்றும் கூறுவர். சமர்-போர், விளைப்பதும் பலித்ததும் உணராரென்று முடிக்க. இது தலைவி கூறியது.

உய. இது தழையேற்பித்தல். தோழி கூறுதலின் 'என் வாட்கண்ணினும்' என்றான். கல்லாளைக்குக் கரும்பிட்டதைக் கல்லாளைக்குக் கரும்பருந்திய படலந்தீநீ காண்க. இத்தழை அஃ தன் நென்றமையின் அதனினுஞ் சிறந்த தென்பது கூறியவாறு. தழை யென்றது மலர்களை யிடையிலே வைத்துத் தழையினுற் செய்யப்பட்டதோர் உடையை.

உக. தழைத்தல்-செழித்தல். கூடலார்-மதுரையிலுள்ளார். குழைத்தல் - மகிழ்ச் செய்தல். கூடலார் - கூடுதலைச் செய்யார். இழைத்திடுங்கூடல் கூடல் பிழைத்திடும்-யான் இழைக்கின்ற கூடற் சழி கூடுதலைத் தவறும். கூடற்சழியாவது கடற்கரையிலே நின்று இரங்கிய தலைவி பிரிந்த தலைவன் வருவானே வாரானே என்று மணலிலே வட்டமாகச் சழித்திட்ட சழிகள். எண்ணப் பார்த்த வழி இரட்டைப்பட்ட சழிகள் வரின் தலைவர் வருவரென்பதும் ஒற்றைப்பட்ட சழி வரின் அவர் வாராரென்பதும் தலைவி கருத்து. இதனை 'ஆழி திருத்திச் சழிக்கணக்கோதி' என்னுந் திருச்சிற் றம்பலக் கோவையிலுங் காண்க. வேறு கூறுவாரு முளர். இது கூடலிழைத்தல்.

உஉ. இஃது இறைவரது அர்த்த நாரீச வடிவத்தை வியந் தது. ஆடல் கொண்டவர்-திருவினையாடல்களைச் செய்தவர்.

ஆடல் - திருவிளையாடல். ஒரு பெண் ஊடலும் கூடலும் ஒருடம்பிலே இஃதும் அப்பிரானுடைய ஆடலே போலும் என்றவாறு.

உந. கொம்மை - பருமை. குவடு-இங்கே தனங்கள். கம்மக் கலன். கம்மியர் செய் தொழில் முற்றுப் பெற்ற காலணி; 'கம்மப்பல் கல' மென்பது சிந்தாமணி. அம்மென் மருங்கு-அழகிய மெல்லிய இடை.

உச. களியாவது கட் குடியர் கள்ளைச் சிறப்பித்துக் கூறுவதாக செய்யுள் கூறும் இலக்கண முடையது. கலம்-ஓரளவு, மட்பாத்திர ரமுமாம். வெளிப்படைப் பொருளாவது குற்றமற்ற சான்றாண்மை யென்னுந் தொழிலையுடைய சான்றார் நாளும் ஏறி முயன்றால் பல னாகிய மது உண்டு; அதன் நலத்தை உண்டவர்கள் அறிவார்கள். அதில் பல சாத்திரங்க ளெழுதுதற்குரிய ஓலையேடு உண்டு. அவ் வோலை வீட்டையுங் கொடுக்கும். எழுதாத மந்திரமாகிய கள் இளைய பாளையிலே யுண்டு என்பது. உட்பொருளாவது பல நற் குணங்களாலும் நிறைந்து அவற்றையாளும் தன்மையின்றவர்கள் நாளும் வழிபாடு செய்யின் மிகுந்த பயனுண்டு. அந்நலத்தை அறபலித்தவர்கள் அறிவார்கள். பல சாத்திரங்களும் எழுதப்பட்ட சுவடிகள் உண்டு. முத்தியுங் கொடுக்க வல்லது. எழுதாக் கிளவியாகிய வேதமுமுண்டு. இங்கே குருமூர்த்தி யென்றது தக்ஷிண மூர்த்தியை. இளம்பாளே-முருகக்கடவுள்.

உடு. தலைவன் பிரிந்தமைபற்றி வருந்திய தலைவியின் தன் மையைத் தொழி தலைவனிடங் கூறியது. பதம்-நிலைமை; இத்தலைவியின் நிலை உனது நிலையேயாம்; எதனாலெனின் உண்பது நஞ்சும் உறக்கமில்லை வண்பது கூடலே வாய்த்ததென்று மதனல். இங் கனமாகவும் பெருமானே மன்மதன் பலகோடி கணைகளைத் தொடுப்பது என்னை யென்றவாறு. சிவபிரானுக்கு உணவு நஞ்சு, ஓடுக்க மில்லை. வளவிய நகரம் மதுரை; இவளுக்கு உணவு நஞ்சாயிற்று. தூக்கமில்லை, தலைவனைக் கூடியதால் இத் துன்பம் வாய்த்தது என்று சிலேடையாற் பொருள் கொள்க. எண்பதுகோடி - மிகு

தியை யுணர்த்திற்று. 'எழுபது கோடியுறும்' 'கோடி தொகுத் தார்' என்னுந் திருக்குறளிய்போல.

உக. அம் புதர் அங்கம் - அழகிய தேவர்களுடைய உடம்பு, அம்புதரங்க மென்பதைத் தரங்க அம்பு என மாற்றுக : அலைகளை யுடைய கங்காநதி யென்பது பொருள். மாயவர் ஆகம்-திருமாலின் உடம்பு. மாய எயிறு இறுத்தது வராகமே - மாயுமாறு மருப்பை ஒடித்தது பன்றியையே. அந்தணர்களாகிய பன்னசாலையில் வசிப் பவர்களுடைய ஆசீர்வாதம் என்க ; அடுப்பது ஆசி அந்தணர் பல் நகர் என மாற்றிப் பொருந்தி யிருப்பது ஆசீர்வாதத்தைச் செய்தலை யுடைய அந்தணர்களது பல வீடுகளில் என்றலுமாம் ; பன்னகர் அந்தணரென்றலும் ஒன்று. பன்னக ராசி-பாம்பின் தொகுதி. ஐயர் கந்தம் பவனம் - தேவருலகம். கொள்வது ஐயர் கடம்ப வனத் தையே-தம்முடையதாகக் கொள்வது மதுரையை.

உஎ. கடம்-மதநீர். கரைக்கும் - சொரியும், முழங்கும் என்று மாம். வெற்பு - இங்கே யானே, யானையின்மேல் நின்றவர் என்க ; யானேபோல நின்றவ ரென்பதுமாம். நெடுந்தகை நும்புயம் கூட்டம் கொடாவிடி லென்க. நாட்டு அம்புயம் என்றது மன்மதன் பூட்டுகின்ற தாமரை மலராகிய கணையை. மன்மதனது ஐந்து பாணங்களில் தாமரை நினைப்பையும், மா பசுலையையும், அசோகு உணவு தெவிட்டலையும், முல்லை மோகத்தையும், நீலம் கொல்லு தலையும் உண்டாக்குவன. இவற்றுள் நினைப்பை யுண்டாக்குந் தாம ரையே எனக்கு நமஸூயின் ஏனைய பாணங்கள் என்ன செய்யா என்றவாறு. இது பெருமான் யானேமேல்வரக் கண்டு காதல் கொண்டா னொருத்தி அப்பெருமானே முன்னிலைப்படுத்திக் கூறியது.

உஆ. நம்பன் - விரும்பப்படுபவன், கால நஞ்சு - காலன் போன்ற நஞ்சு ; காளகூட விஷமுமாம். பித்துண்டு நாம் தேவ ரென்பார்-மயக்கங்கொண்டு நாம் கடவுளென்று கூறும் பிறதேவர் கள். நஞ்சுண்டு காதோலை பாலித்த தயவாளர் என்க. காதோலை பாலித்தலாவது சுமங்கலையாயிருக்கச்செய்தல் ; கணவனை யிழந்

தார் காதணி களைதல் வேண்டுமென்பது விதியாதலின். வண்டர்-வண்டுகளே. ஒருத்தியை மணந்ததனால் தமது திருவுருவிற் பாதி கருமேனியாகியும் தோளும் மார்பும் வடுப்பட்டு மிருப்ப, எம் முடைய கண்மணிபோன்ற பெண்ணை மயலாக்கிச் சித்திரம்போலசைவற்றிருக்கச் செய்தல் தகாதென்பதாம். முன்னொருத்தியால் இத்துணை விளைந்தது இன்னும் யாது விளையுமோ என்பதும் குறிப்பித்தவாறு. எளியார் - அபலைகள். தலைமகள் வருத்தம் நோக்கிச் செவிலி வண்டுகளிடம் கூறியது.

உக. ஆவம் - அம்பரத்தூணி : இங்கே பூங்கொத்தாகிய அம்பரத்தூணி. சாவம்-வில். தூக்கில்-ஆராய்ந்ததால். மேற்கூறிய நான்கனுள் ஒன்றுக்கேனும் யமன் சமமாகான் : இங்ஙனமாகவும் அவன் அவ்வனைத்துந் தாங்கிவரின் இவள் நிலைமை என்னு மென்ற வாறு. ஓவம்-சித்திரம். உயிர் விற்றலாவது-மன்மத பாணத்தால் இவள் இறத்தற்குத்தான் காரணனாதல். பாவமே பாவம் - பாவமோ கருத்து. பழியஞ்சிய செய்தியைப் பழியஞ்சிய படலந்தீழ் காண்க. இது செவிலிகூற்று: பாங்கி கூற்றுமாம்.

கஉ. இது செவிலித்தாய் நீர்ப்பறவைகளைத் தூதுவிடுத்தது. பொருது - மோதி. இரங்குதல்-ஒலித்தல். கழி - உப்பங்கழி. கயல் வர - கயல் வருமளவும். பருவமாவது யௌவனபருவம். வல்லீரே- நீங்கள் உன்மையுடையீரா? மாட்டீரே யென்றுமாம்.

கக. ஈரித்த தென்றல்-குளிர்ந்த தென்றல். மும்மைப்பிணி- மூன்றுநோய், பழியஞ்சியார் - முன்னிலைப் படர்க்கை. இது தலைவி கூற்று : பாங்கி கூற்றுமாம்.

கஉ. பிச்சியார் என்பது சிவசின்மை அணிந்து பிச்சைக்குத் தெருவிலே வருகிற மகளிரை நோக்கித் தன்வேட்கையை வெளிப்படுத்தி ஓர் காழகன் கூறு மிலக்கணமுடையது. கடை - வீட்டுவாயில். பிச்சன் என - சிவபெருமான் போல. உங்கட்குப் பிச்சியாரென்னும்பேர் நீங்கள் சிவபிரானைப் போலத் தவவேடமும் புண்டரம் அணிந்த முண்டமுமாய்த் தான்பதித்தாடிப் பிச்சைக்குச் செல்கின்றீர்; உங்களுடைய நோக்கமும் மூரலும் உயிரைக்

அரும்பொருள் விளக்கம்

49 ௪௭

கொள்ளை கொள்தற்குத் தோன்றின வாசின்றன : கையிற் கபால முஞ் குலமுங் கொள்கின்றீ ரென்னு மிக் காரணங்களால் வந்தது போலு மென்க. சிவபெருமானுடைய நோக்கம் மன்மத னுயிரையும் மூரல் முப்புரத்தவுண ருயிரையும் கொள்ளை கொண்டன. கபாலி-சிவபிரான்.

௩௩. இது தலைவி மன்றேறத் துணிதல். தலைவன் தலைவியாகிய இருவரும் களவிற் புணர்ந்து நீங்கியவழிப் பிரிவாற்றாமை மிகுந்த தலைவன் தன் பெருமை முதலியன அழிந்து தலைவியினுருவத்தையும் தன்பெயரையும் ஒருபடத்தி லெழுதிக்கொண்டு பனைமடலாற் செய்யப்பட்ட ஒரு குதிரையிலேறிப் பிறரால் இழுப்பித்து வீதி வீதியாகப் பலருங் கூடும் பொது விடங்களிற் செல்லுதல் தலைவன் மடலூர்த்து மன்றேறுதலாம்; தலைவிக்கு அவ்வாறு பிரிவாற்றாமை மிகுந்தவழி மடலூர்த்தல் ஒழிந்த ஏனைய நிகழுமென்க. தான் பெயர்த்தல்-கான்மாறி யாடுதல். இன்று நானாயில்-இந்நானாயில், இந்நாளில்; இன்று அல்லது நானே யென்றமாம்.

௩௪. களியு - ஆண்பன்றி. 'வேழக்குரித்தே விதந்துகளி றெனல், கேழற் கண்ணுங் கடிவரையின்றே' என்பது நோல்காப் பியம். இருளி - பன்றி. இருளியின் - பன்றிவடிவத்தின். அணையும் அக்குருளை-தம்மையணந்த பன்றிக்குட்டிகள். மணத்தல்-சேர்தல். அருளின் - அருளால். குழகர் - அழகர். இச் செய்தியைப் பன்றிக் குட்டிகளுக்கீழ் ழலைகொடுத்த படலத்திற் கண்டுகொள்க. இது உணர்ந்திலர் என்பதில் இது தொகுதியை யுணர்த்தியது. கங்குல் கருகியதும் கொங்கை பசுலையால் வெளிநியதும் மதன் சிலகளை வழங்க அவைபோய் உருவிய புண்ணில் நிலவு அனல் கொளுத்தியதும் எமதுயிர் அரிதாகச் சிறிதிருந்ததும் குழகர் உணர்ந்திலர் கொலாம் என்க. பசும்புண் - புதியபுண். இது தலைவனைப் பிரிந்த தலைவிகூற்றம்.

௩௫. கொற்றியார் என்பது வைணவ சின்னம் அணிந்து பிச்சைக்குத் தெருவிலே வருகிற மகளிரைநோக்கித் தன் வேட்கையை வெளிப்படுத்தி ஓர் காழகன் கூறு மிலக்கணமுடையது.

அருமையான பெயர்கள் எவையெனின் அர சிவ சங்கர என்னும் பெயர்களுக்கென்க. பெருநாமம் - பெரிய பட்டம், அவர்தம் கரு நாமம் - அவர்களுடைய பிறப்பின்பெயர், நாமம் - அச்சமுமாம். பெற்றியார் - சோமசந்தரக் கடவுள், ஒரு நாமம் என்றது பெண் என்று கூறும் ஒருபெயர் என்க. வியந்திங் குலகரிடும் பெயர் - பூங் குழல், துடியிடை முதலியனவாக வரும் பெயர்கள், வெள்ளைத் திருநாமம் - வெள்ளைமண்ணு விடப்படும் நாமம். இமையோர் தரித்திடு நாமமு முனிவோர் தரித்திடு நாமமுங் கெட்டன் என்க. தரித்திடுமென்பது மோனேநோக்கித் தெரித்திடு மென்றாயிற்று; சலம் செலமெனவும் கங்கை கெங்கை யெனவும் சயம் செயமெனவும் வருதல்போல. நாமம் - புகழ். இளையோர் தெரித்திடு நாம மென்பதும் பாடம்.

௩௬. வினைக் கள்ளத்திருக்கு ஒயில் - வினைக்குக் காரண மாகிய வஞ்சனையாகிய மாறுபாடு ஒழிந்தால்.

௩௭. உள் - மனம். புறம்பு - உடம்பு. நெக்குடைந்து ஊற் றெழ என்க. குதிக்கொள்ளுதல் - பெருகுதல். தேறல் - தேனாகிய சிவபெருமான். குணிக்கின்றவாறு என்ன வியப்பு என்க. பத்திக் கொத்து அரும்ப விள்ளுங்கமலம் - அன்பர்களது உள்ளத் தாமரை.

௩௮. வெள்ளி அரங்கம் - வெள்ளியம்பலம். பிற எள்ளியர் அங்கம் - ஏனைய பொருள்களை வெறுத்தோருடைய மனம். என்பு அரவு ஆமை - எலும்பு, பாம்பு ஆமையோடு. இவை மார்பிலணிந்த பல் அணிகலங்களென்க. உணர்வு உறமையும் என்பரவாமையே - அப்பெருமான் அறியாதிருப்பதும் (பொருளாகக் கொள்ளாதிருப் பதும்) என் வழிபாடின்கையையே யாமென்க. இதனை 'வெறுப் பனவே செய்யுமென் சிறுமையை நின்றபெருமையினுற் பொறுப்ப வனை' என்ற திருவாசகத்தாலறிக. நான் 'நல்லுணர்வு பெறு திருத்தலும் எனது வழிபாடின்கையாலா மென்று பொருள் கூறவாருமுள்: அரங்கு முதலிய எல்லாம் பெருமானுடையன வாகவும் இதனைமட்டும் வேறுகூறுதல் பொருந்தாதென்க. மா கவி மானம் - மான மா கவி யென்று மாற்றிப்பெருமையை யுடைய

சிறந்த செய்யுட்க னென்று பொருள் கொள்க. கவ்யென்றது திரு ஞான சம்பந்த மூர்த்திகள் முதலிய பெரியாரது அருள் வாக்குக் களை. மாணம்-விமானம், மாக விமானம்-விண்ணிழி விமானம். தட மதில்-பெரிய மதில், வெள்ளீதடம் - வெள்ளிமலை, வெள்ளிமலை யிற் சேர்தல் செயற்கை யென்க.

நக. கூடார்-பகைவர், புரம்-மூப்புரம் : உடம்புமாம், இள மூரல்-புன் சிரிப்பு, பகைமை பூண்ட அசரையும் அன்பு பூண்ட பெண்ணையும் ஒரு தன்மையாக மூரலால் உயிருண்டல் தகாதென்ற வாறு. நாடாளவைத்தாள்-தடாதகைப்பிராட்டியார். நகையாது-பரிகாசஞ்செய்யாதபடி, இனிப்போடு நகையாட - இனிதாரும்படி நகையாடுக, ஆட-அகரவீற்று வியங்கோள், இனிப்போது நகை யாடவே என்பது பாடமாயின் கன்னி நாடென நாட்டை யானுவ வதற்கு நீர் கொண்ட நகையாது? நீர் நகையாடல் அமையுமென்று பொருள் கொள்க. இது தலைவனை நோக்கிச் செவிவி கூறியது : பாங்கி கூறியதுமாம்.

சடு. நகை-புன்சிரிப்பு, என்னை வருத்துதற்கு உம்முடைய புன்சிரிப்பொன்றே போதுமானது : இந்த நாகரிகமான பார்வை மிகையேயாம் : அதன் மேலும் மன்மதன் தன் தொழிலைத் தொடங்குதல் வீணாகும் என்றவாறு. தகையே - என்னை வருத்துதல் தகுதியோ, தலைவன் தலைவியை நோக்கிக் கூறியது; தலைவி கூற்றமாம்.

சக. வில்வேன்-வில்லையுடைய மன்மதன், கணை வைத்த பசும்புண், கணையைச் செலுத்தியதால் உண்டாகிய பசும்புண், அப்புண் புண்ணாகவேயிருக்கின்றது வெண்ணிலாக்காரம் வைத்தும் ஆறவில்லை, உலகத்துப் புண்ணீர் காரம்வைத்தவழி அஃதாறுதல் இயல்பு; இஃதாறும்ல் மிகுவதென்னே யென்றவாறு, இது தலைவி கூறியது.

சஉ. கடம் கால் பொருப்பு - மதநீரைச் சொரிகின்ற மலை யாகிய யானை, கடம்பாடவி-கடம்பவனம்; அது மதுரை, உன்மத் தின் பெருவாழ்வோ-பைத்தியமாகிய பெரிய வாழ்வோ, உடற்று

தல்-வருத்துதல். பெண்பழியாவது கொன்றையந்தார் தாராமல் மரணம் போன்ற வீரகதுன்பத்தை விளைத்தலாலுண்டாம் பழி. அடைந்தேம்விட-உம்மை விரும்பி யடைந்த எங்களுக்கல்லாமல். பிரமகத்தியினும் இது கொடியதென்பாள் 'இந்திரன் சாபமுற்றுத் தூரந்தாலுமிப்பெண்பழி போமோ' என்றாள். இது தலைவனே நோக்கித் தலைவி கூறியது.

சக. தானம்-மதநீர். வெள்ளையானையும் இந்திரனும் அடைந்த சாபம் நீக்கி வெண்ணிறமும் சிறந்த உருவமும் அளித்த கல்யாண சுந்தரரென்க. வான் இமீர்ந்திட-மேகங்கள் (அச்சத்தால்) முழங்க, வான் நிமீர்ந்திட எனப் பிரித்து மேலுகத்தை நெருங்க என்றலு மாம். நிமீர்ந்திடு கூடல்-உயர்ந்த மதுரை. இது பிரபந்தங்களுக்கு குரிய ஊரென்னுந்துறை.

சச. அஞ்சேல்-அஞ்சாதே. நெஞ்சு-விளி. அருட் சேவடி யென்க. செஞ்சேவடி-மிகச் சிவந்த அடி: அழகிய சிவந்த அடியு மாம். துஞ்சதல்-ஓய்தல். அறல்-கருமணல். ஆடு அமர்க்கண்- அசைகின்ற கண்: போர்செய்தலையுடைய கண். கண் கருங்கடலை யொக்கு மென்க. கண்கள் பொது நோக்கும் காதல் நோக்குமாகிய இரண்டு முடையதால் விஷமும் அமுதமுடைய கடலை யொக்கு மென்றவாறு. தலைவியின் குறிப்பை அறிந்து தலைவன் நெஞ்சிற்குக் கூறும் இஃது உட்கோளெனும் துறை. தனியே பொழிலிலே தலைவியைக் கண்ட தலைவன் இவள் மாதுடப்பெண்ணே தெய்வப் பெண்ணே என ஐயுற்றான் அவளது கண்ணி னிமைப்பு நோக்கி மாதுடப்பெண்ணென்றே தெளிந்தானெனக்கொண்டு தெளித லென்னுந்துறை யென்றலுமாம். ஒருவர் கருத்து ஒருவர் அறியாத ஒரு தலைக்காமமாதலின் இது கைக்கிளையாயிற்று.

சரு. முத்தும் பொன்னும் முறையே கண்ணீரையும் பசிலையையும் உணர்த்தின. கனி பவளத்து ஒண் முத்து அரும் பும் என் பெண் முத்துக்கே முத்தம் உண்டு - கனிந்த பவளம் போன்ற வாயில் ஒள்ளிய முத்துப் போன்ற பற்கள் தோன்றிய எனது சிறந்த பெண்ணுக்கோ பிரிவு உளதாயது. முத்தம் - பிரிவு.

தலைவன் பிரிவால் தலைவி கண்ணீர் வார்த்தும் கொங்கை பசிலை பூத்தும் வருந்துதல் கண்ட செவிலி கூறியது இச் செய்யுள். இமையத் தண் முத்து-பார்வகிதேவியார். தபனியம் - பொன். விரைந்து வந்தணைதல் வேண்டுமென்பது கருத்து.

சசு. சீறியாழ்-சிறிய யாழ். அசுவதரன் கம்பளனென்னு மிரண்டு கந்தருவர்கள் சிவபெருமானது திருக்காதில் தோட்டு வடிவமாயிருந்து இசைப் பணிவிடை செய்கின்ற ரென்க. பொதும்பு-பொந்து. கூற்று-இங்கே யமன் போன்ற மன்மதனைக் குறித்து நின்றது. அளி குழைக்கும் சிலை-வண்டுகனாகிய நான் பூட்டப்பட்டவில். கோணுதல் நீங்காத (எப்பொழுதும் வளைந்த) மேலே துய்யையுடைய பூங்கொத்து மலர்ந்த துனியையும் குறிய கணுக்களையும் நெடிய இலைகளையுமுடைய சிலை யென்க. மன்மத னுயிரைக்குடித்த வுமக்கு யாழ் பாடலையும் மதிக்கொழுந்தினையும் ஆற்றி யிருத்தலாமல்லது என் மகட்காற்றியிருத்தலாகாது என்று செவிலி கூறியது இச்செய்யுள். சேண்-உயர்ச்சி. தசம்பு - கலசம். அசம்பிருத்தல் - நெகிழ்ந்திருத்தல். சிகரி-மலைபோன்ற மாடம். தகரம்-மயிர்ச்சாரந்து. பசுங்கொடி-பெண்கள். தூண் அரா முழவுத் தோள்-தூண் ; வலிமைக்கும் முழவு வடிவுக்கும் தோள்கள் உவமை யாயின. உம்பர்-தேவர். சுவல்-பிடரி. மாடங்கள் தேவருலகத் தினும் மேற்சென்று உயர்ந்து தோன்றுதலின் தேவர்கள் மாடங் களின் மீது மயில் அகவுதலைத் தோள் மடித்துச் சுவல் பிடித்து அண்ணாந்து பார்க்கின்றாரென்க. அணந்து-அண்ணாந்து. உணங் குதல்-வாடுதல். தோரணம்-மாடத்தின் வாயில். என் மகனாற்றா னாதலின் விரைந்து வந்தணைதல் வேண்டு மென்பது கருத்து.

சஎ. பொறி-புள்ளி. சுரும்பர்-வண்டு. செவ்வழி - ஓர் பண். தாமரை கைக்கும் இதழ்கள் பலகைக்கும் உவமையாயின. பாணற் குப் பலகையிட்டமை பலகையிட்ட படலந்தீந் காண்க. படி-பிரதி. அஃதாவது ஒன்றன் வடிவுடைத்தாய் அதுவென்றே கருதப்படு வது. ஒன்றுதல் - மீனாகியம்மையார். எண்மர் - இரத்திரன் முதலிய திசைகாப்பாளர். திகை - திசை. இரசதம் குயின்ற திருமா

மன்றகம் - வெள்ளியாற் செய்யப்பட்ட அழகிய பெரிய சபை. உகத்தல் - விரும்புதல். சிறந்தன்று - சிறந்தது. பொன்மலையிருப்பவும் அதனினும் சிறந்ததாக வெள்ளிமலையை விரும்பினார்க்குப் பொன்மன்றினும் இரசதமன்று சிறந்த தாயிற் றென்றவாறு. கருந்தாது - இரும்பு. வருந்தியும் - வருந்தியேனும். கூத்து வழங்கல் வேண்டுமென முடிக்க. இருவேறமைதலாவது ஆண்பெண் என்னுமிரண்டு வேறு வடிவமும் ஒருங்கமைந்திருத்தல். ஒண்பேருடுக்கையென்பதும் பாடம்.

சஅ. தேன் தந்த கொன்றையான் - தேனைச் சொரிகின்ற கொன்றை மாலையையுடைய சிவபெருமான். மா தந்த வேழம் - பெரிய மருப்புக்களையுடைய யானை. மீதந்த - மேலே கொண்டு தாங்குகின்ற. மாக விமானம்-விண்ணிழி விமானம். கூற்றி-விளி. எமைவிட்டு ஏகு அவிமானம் உனக்கு ஏன் - எம்மைவிட்டு நீங்கு, உனக்குச் செருக்கு ஏன். அவிமானம்-அபிமானம்.

சக. கடப்பங்கான் - கடம்பவனமாகிய மதுரை. சிவபெருமான் அன்பர் வேண்டினவெல்லாம் அருளுதவின் 'கற்பகம்' என்றார். கொடி - மீனாகியம்மையார். அப் பசங் கொடியே ஐந்தரு சிந்தாமணி தேனுவாகிய இவற்றைப் பாலிக்கு மென்க. ஐந்தரு - அரிசந்தனம், கற்பகம், சந்தானம், பாரிஜாதம், மந்தாரமென்பன. இது நெஞ்சிற்கு அறிவுறுத்துதல்.

ரு. சிலைக்கரும்பு - மன்மதனது வில்லாகிய கரும்பு. கொலைக்கு அரும்பு ஒருவேம்பு - கொல்லுதற்கே தோன்றின ஒரு வேம்பு. இவ்வாற்றிச் சிலைக்கு அரும்பு கொலைக் கரும்பு ஒரு வேம்பு எனப் பிரித்து வில்லாதற்குப் பொருந்திய கொல்லையில் தோன்றும் கரும்பு ஒருவேம்பு என்றலுமாம்: இப்பொருள் கோட்டுக் கொலை இடைக்குறை. தேம் புயம்-அழகியதோள். மான் பார்வையின் தன்மை நீங்காத கண் என்க. மாறியாடுதல் இரண்டினுள் முன்னது மாறாக வார்த்தை சொல்லுதல் எனவும் பின்னது கால் மாறி நடனஞ்செய்தல் எனவும் பொருள்படும். வல்லபம் வருங்

அரும்பொருள் விளக்கம்

ருந

கொலோ என்க. காண்-வாசனை. பதாகை-கொடி. மாறு-பகை : இங்கே பகைவர். இது செவிலி கூறுதல் : பாங்கி கூறுதலுமாம்.

ருக. ஒரு பெண்ணுக்குச் சடையையும் மற்றொரு பெண்ணுக்கு இடப்பாகத்தையும் கொடுத்த நீ என் பெண்ணுக்குமட்டும் புயத்தை வழங்காதிருத்தல் பொதுவினின்ற உனக்குத் தகாதெனச் செவிலித்தாய் கூறுகின்றாள். கோடரம் - சடை. மறிபுளல் - அலை மடங்குகின்ற நீர். எம்போ லென்பது எமக்குச் சுற்றத்தார்போல என்றும் எம்மவராகிய பெண்கள்போல என்றும் பொருள்படும். தோரணம் - கோபுரவாயில். சூளிகை - மேன்மாடம். மூன்றுநாள் நிரம்பா நீணிலா - மூன்றும்பிறைச் சந்திரன். கன்னியர் தமக்கு விரைவில் நல்ல கணவன் கிடைத்தல் வேண்டுமென்று பிறையைத் தொழுதல் பண்டைவழக்கு. கைக்கமலங்கள் முகிழ்த்தலாவது கைகுவித்து வணங்குதல். சந்திரன் தோன்றிய வழிக் கமலங்கள் குவிதல் இயல்பாமென்று கூறும் சொன்னயமும் காண்க. மேலும் இவ்வாறே வரும் சொன்னயம் அறிக.

ருஉ. பிசுநாடனக் கோலங்கண்டு காமுற்றாள் கூறியது இச் செய்யுள். குழலாய் - காமுற்றாள் தோழியை விளித்தல் : பிசுநாடனர் காமுற்றானை விளித்ததுமாம். அதில்-பலவகைப் பிச்சையில். பதும நூறும் பலிக்கலம்-பிரமணுடைய கபாலம். பச்சிரத்தம்-திருமாவின் குருதி. பவி-பிச்சை. பூவை-நாகணவாய்ப் பறவை ; இக் காலத்தார் மைனா என்பர் ; இங்கே உமாதேவியாரைக் குறித்தது.

ருங. அங்கயற்கண் - மீனாகியம்மையார் : இஃது அன்மொழித் தொகை. 'கிளியே, நீ முன்னெல்லாம் புழுகு நெய்ச் சொக்கர் முதலாகத் தலைவர் பெயரைப் பலமுறை கூறிப் பழகினையே அதன் பயனாக நீ இப்பொழுது தலைவர்பாற் சென்று என் வருத்தத்தைக் கூறி வா' எனத் தலைவி கிளியைத் தூதாக விடுத்தது. பயன் தேர்ந்து வா என்பதற்குத் தலைவர் என்மாட்டு அன்புடையரா என்பதைத் தெரிந்துவா என்றலுமாம்.

ருச. சோமசுந்தரப்பெருமான் உலாப்போதற்கு வாயிலைக் கடந்ததும் அங்குவந்த ஒரு பெண் மீனாகியம்மையார் இடப்பா

லமர்ந்திருப்பதுகண்டு தனக்கும் அவ்வித வாழ்வு வேண்டுமென்று விரும்பினான். அதனை யறிந்த அவளது தோழி இவ்வாறு விரும்பிய இவள் கருத்து முற்றாதாயின் பழியஞ்சிய பெருமானுக்கு வீணே ஒரு பெண்பழி வருமே என்று வருந்திக் கூறினாள். கொடியிடமாப் போந்தகுறை என்பது உமாதேவியார் இடப்பக்கத்தில் வீற்றிருந்தகுறை எனவும் காக்கை இடப்புறமாக வந்ததனாலாகிய தோஷமெனவும் பொருள்படும்.

௫௫. மாலைக்காலங்கண்ட தலைவி வருந்திக் கூறியது இச் செய்யுள். வெண்தளவுக் குறுமுறை-வெண்மையான முல்லையின் சிறிய அரும்புகள். மணம் துவக்கும் காலம்-வாசனை வீசத் தொடங்குங் காலம். கொழுநர் - கணவர். மணந்து உவக்கும் - சேர்ந்து மகிழும். எமர்-எம்மவர்கள். உருத்து-சினந்து. உருவி-மன்மதன். உருவில்லாத மன்மதனும் சிலைதாங்கி உருவோடு வெளிப்படுங் காலமென்க. பெரு மதியின் உகப்பு - பெரிய அறிவின் மகிழ்ச்சி. அடரும்-அழிக்கும். உயிர் உகப்படரும்-உயிர் கெடுமாறு உலாவும. அகன் திரியும்-மனம் மாறுபடும். வரை அகன்று இறியும் காலம்-வரையின் அகன்று சென்ற காலம். அகன்று சென்ற காலம் துவக்கும் காலம் முதலாகக் கூறப்பட்டது.

௫௬. அன்று நம்மேற்பட்டது பெம்மான் மேற்பட்ட பிரம்படி. இன்று இந்த எனது மேனி காம நோய்க்கு வலி கெட்டதால் அப்பெருமானது திருமேனிக்கும் ஏதேனும் தீங்கு உண்டாயிருக்குமோ எனத் தலைவி தோழிக்குக் கூறினாள். உண்டாங்கொல் என்றல் உண்டாயின் வந்து நம்மை அணைந்திருப்பாரன்றே என்பதைக் குறிப்பதாகும்.

௫௭. சித்து என்பது இராசவாதிகள் தம் பெருமையை ஒருவனிடத்துக் கூறும் இலக்கணத்தை யுடையது. வெம்முலை-மீனாக்ஷியம்மையார். கரும்பு கல்லாணைக்கிடுஞ் சித்தர்-சோமசுந்தரப்பெருமான். இவ்வரலாற்றைக் கல்லாணைக்குக் கரும்பருந்திய படலத்திற் காண்க. செங்கல் என்பது மண்ணை நீர்விட்டுக் குழைத்துக் கட்டளையால் அறுத்தவழி உண்டாவது எனவும் செவ்விய மகா

மேரு எனவும், வறும்பாழ் என்பது நுகரப்படும் பொருளில்லாமையெனவும் சிதாகாயமெனவும், எருத்துக்கொட்டில் பொன் வேய்ந்திடச் செய்தல் என்பது மாட்டுக் கொட்டிலைப் பொன்னால் மூடும்படி செய்தலெனவும், (சிவபிரானது எருதாகிய) திருமாலுக்குப் பொருந்திய மனைவி பொன் என்னும் பெயர் புனையச் செய்தலெனவும், அருந்தனம் நமக்கோ தனமென்பது ஒகோ நமக்கு இச்செல்வம் ஓரரிய செல்வமா எனவும், நமக்கு அரியசெல்வம் சோறே யெனவும், ஆடகம் பொன் எனவும் நடிக்குமிட மெனவும், பொருள் படும், அப்பா என்பது சித்தர்கள் வழங்கும் சொல்லிழுக்காடு.

௫அ. ஐய-அழகிய. அன்பு அணி - எலும்புமலை. அன்பு அணிய - அன்பு பொருந்த. என் பணி - என்னுடைய தொண்டு. வெண்பலி-வெண்மையான திருநீறு. எண்பலி-இகழ்த்தக்கபிச்சை. செம்மலை-சிவந்த பொன்மலையாகிய மேரு. செம்மல் - திருமகனாகிய முருகக்கடவுள். வாய்ந்தவள் அம்பதி - பெற்ற உமாதேவியாரது அழகிய கணவர். ஏந்தி அணைப்பதும் என்பதும் பாடம்.

௫க. ஏடு - இதழ். புண்டரிகத்து இளமான் - நாமகள். முதுபாடலாகிய மறை யென்க. இளமான் மறையோடு முத்தமிழும்பாட அதனாற் பெருமை பொருந்திய மதுரை என்க. பாடாபாடி. ஆடல்செயும் பெருமான்-கூத்தாடும் பெருமான். சிறுமான்-சிறுபெண். எம்மனையும் - எந்த வீட்டையும்: இது தோழிகள் வீட்டைக் குறித்தது. தண்டலை-சோலை. வண்டல்-விளையாட்டு. மஞ்சனம்-நீராடுதல். அஞ்சனம்-கண்ணுக்கிடும் மை. அயிலாள்-உண்ணாள். இது தலைமகள் வருத்தங்கண்ட செவிலிக்கூற்று.

கூய. இயம்-வாச்சியம். துவைத்தல்-ஒலித்தல். கன்னிநாடு - அழிவில்லாத பாண்டியநாடு. மின் இவள் - மின்னல் போன்ற இப் பெண். முய்க்கு - சேர்க்கை. வெறுக்கை-செல்வம். கொள்-பெருமை. குமரி-அழியாமை. உத்தமவிலக்கணமுடைய பெண்ணை மணந்தால் அளவில்லாத செல்வம் பெருகுமென்பது நூற்றுணிபு. வெறுக்கைக்கு ஏதுவாகிய முய்க்கை வெறுக்கை என்றார்: இஃது உபசாரம். இது செவிலி கூறியது; பாங்கி கூறியதுமாம்.

௬௧. தலைவன் கார்காலத்து மீண்டு வருவதாகத் தலைவியிடங் கூறி வினையிற்பிரிந்து வினைமுடித்து மீளுங்கால் தனக்கு முன் னைக மதுரையை நோக்கிச் செல்லும் முகில்களைக்கண்டு தலைவி இவற்றைப் பார்த்து வருந்துவாளே யென வுட்கொண்டு அம்முகில் களை நோக்கிக் கூறியது இச்செய்யுள். கேளார் - பகைவர். வில் நாரி - வில்லின் நாணுகிய ஆகிசேடன். அந்நாரி தோளில் தோய் தல் அம்பெய்ய நாணியை இழுத்துப்பிடிக்கும் போதாகும். வாளா- பயனின்றி. மின்னும் - மின்போன்ற தலைவியும். தாளாண்மை - நல்ல முயற்சி. மேகங்கள் தளைப்பட்டமையாவது உக்கிரகுமார பாண்டியரால் புட்கலாவர்த்தம், சங்காரித்தம், துரோணம், காள முகி யென்னும் நான்கு மேகங்களும் சிறையிடப்பட்டமை. இது தனைத் திருவினையாடற் புராணத்தில் இந்திரன் முடிமேல் வளை யெறிந்த படலத்திற் காண்க.

௬௨. இடைச்சியாரென்பது தெருவில் தயிர்விற்கும் இடைச் சியைக் கண்டு வேட்கை கொண்ட காழுகனொருவன் தன் விருப் பத்தைப் புலப்படுத்திக் கூறுமீலக்கணமுடையது. காமர் மெய் கறுத்தலாவது அழகிய தமது திருமேனியில் இடப்பாதி கறுத்துத் தோன்றுதல்: அன்றி மன்மதன் உடலைச் சினந்தெரித்தலுமாம். சிற்றிடைச்சி-சிறிய இடையை யுடையவன். பேர் இடைச்சி-பெரிய இடைக்குலத்திற் பிறந்த பெண். தொண்டை - கொவ்வைக்கனி. வாய் அமுது-அதாரசம். தோய்தல் - கூடுதல். இது பாலை அமு திட்டிக் கடையுங்களெனவும் பொருள்தருதல் காண்க. வாளா - சும்மா. அகம் - மனம். மத்து - மயக்கம். மதித்தல் - கலக்கு தல். இது தயிரில்லா என் வீட்டில் ஏன் மத்தையிட்டிக் கடைகின் றீர்களெனவும் பொருள் தருதல் காண்க.

௬௩. சந்திரனாலும் தென்றவினாலும் தனக்கு மிகும் வருத் தம் பொறுது தலைவி இரங்கிக் கூறியது. ஈரமதி - குளிர்ந்த சந்திரன். இன்று-இன்றி. மதன் கோரமது இக்கு - மன்மதனது அச்சந் தரும் கரும்புவில். கொடுங்கோல்-கொடிய மலரம்புகள். மதிக்கும் இரண்டினுள் முன்னது வரையறுத்துச் செலுத்தும் என்றம் பின்

னது கடையும் என்றும் பொருள்படும். மன்மதனது குடையும் தேருமாய் என்னை வருத்தும் சந்திரனையும் தென்றலையும் அடக்காமல் அவனது வில்லையும் அம்புகளையும் அவற்றின் தீமை தீர அடக்கிய இவரது செங்கோன்மைப்புகழ் யாது பயனுடைத்தெனத் தலைவி இரங்கிக் கூறினாள். கோரமது என்பதில் அது பகுதிப் பொருள் விசுதி.

௬௪. நிருபர் கூடல் - சோமசுந்தரக் கடவுளுடைய மதுரை. நெஞ்சிரே-மனம் வைத்தவர்களே : அஃதாவது பற்றுடையவர்களே என்றவாறு. என் ஆவி அருவம் என்பது என் (அதன்) உருவமும் பெண் உருக் கொல் ஆம் - என்னுடைய உயிரை அருவமென்று கூறுவது என்னை? எனது உயிரின் வடிவமும் பெண் வடிவமாம். தலைவன் தான் கலந்த பெண்ணினையே தன்னுயிராகக் கருதிக் கூறலின் இது நலம் பாராட்டல். நெஞ்சிரே என்பது நெஞ்சினை விளித்ததுமாம். இனி சோமசுந்தரப் பெருமானைக் காதலித்த பெண்களை நோக்கி ஒருத்தி கூறியதாகவும் இச் செய்யுட்டுப் பொருள் கொள்ளுதல் கூடும். அஃதாமாறு :—நிருபர் கூடலின் நெஞ்சிரே - சோமசுந்தரப் பெருமான் வந்து கூடுதலின் மனங் கொண்ட பெண்களே, உருவமும் பெண்ணுருக்கொலாம் - அவரது எடுத்த வடிவமும் சத்தி வடிவமாம், என் ஆவி அருவ மென்பது-தன் உயிர் அவரது சொருப வடிவம் அருவமென்று கூறுவது. இவ்வாறியின் நீவிர் அப்பெருமானைக் கூடுவ தெவ்வாறு என்பதாம்.

௬௫. ஆஆ - இரக்கக் குறிப்பு. தென்னவர்கோன் - பாண்டியன். அன்றணி சாந்தம்-அன்று திருஞான சம்பந்தமூர்த்திநாயனார் பூசிய திருநீறு. நீவுதல்-தடவுதல். காம அனலம்-காமத்தி. வில்வி-மன்மதன். தனுவும் கூனிமிராது என்றது சிலேடை. மூவா-மூத்த வில்லாத. நீ திருநீற்றை என்மேற் பூசுகின்றாய். முன் இங்கே ஆளுடைய பிள்ளையார் திருநீறு பூசியதும் பாண்டிய வரசனுடைய சுரநோய் நின்றது : அவனது உடம்பும் கூனிமிர்ந்தது. ஆனால் எனக்கோ திருநீறு பூசியும் காமச்சுர நிற்கவில்லை : மன்மதனது வில்லும் வளைந்தவாறே (நானேறிட்டவாறே) யிருக்கின்றது. ஆத

லின் இது மதுரையம்பதியன்றே எனத் தலைவி தோழியை நோக்கி வருத்தமிகுதியாற் கூறுகின்றாள்.

சுசு. வலைச்சியா ரென்பது மீன் விற்கும் வளைஞர் மகளைக் கண்டு காமுற்றா னொருவன் அவளை நோக்கித் தன் வேட்கையை வெளிப்படுத்திக் கூறியதாக வரு மிலக்கணத்தை யுடையது. மொழிக்கு அயலாகலாவது - சொல்லின் எல்லையைக் கடந்து நின்றல். வேதமுடிவு-உபநிடதம். அம்முடிவினின் முடிந்துநின்றவழி-சித்தாந்தம். இதனை 'வேதாந்தத் தெளிவாம் சைவ சித்தாந்தத் திறன்' எனவும், 'வேதத்தலைதரு பொருள்' எனவும் வரும் சந்தாநாஸாரியர் திருவாக்கானும், 'ஓரும் வேதாந்தமென்றுச்சி யிற் பழுத்த, வாராவின்ப வருங்கனி பிழிந்து, சாரங்கொண்ட சைவ சித்தாந்தத், தேன்' என வரும் இவ்வாசிரியர் கூற்றானும் அறிக. அவ்வழிக்கு அயலாகார் என்றது அவ்வழியின் எல்லை கடவாதவ ரென்றவாறு: அஃதாவது அவ்வழியிற் செல்வோரால் அறியப்படுவ ரென்பதாம். அவர் சோமசந்தரக் கடவுள். அவரது கூடலென்க. கூடலில் வாழும் வலைவாணருடைய பெருவாழ்வு போன்ற பெண்ணே என்க. இவ்வாறன்றி வழிக்கயலாகாராகிய கூடல் வலைவாணரென்று கூட்டிச் சோமசந்தரக் கடவுளுடைய பெருவாழ்வு போன்றவரே என்பாருமுளர். முன் இடைச்சியாரில் 'கண்டமுங் காமர் மெய்யுங் கறுத்தவர் வெளுத்த நீற்ற, ரெண்டரு மதுரை' எனவும், கொற்றியாரில் '.....அவர் தங்கருநாமந்துடைக் கும் பெற்றியார் தமிழ் மதுரை' எனவும் மதுரையே சிறப்பித்துக் கூறப்பட்டதாகலின், அவற்றிற் கேற்ப ஈண்டும் கூடலையே முற் சொற்றொடர் சிறப்பித்து நின்றதன்றி வேறன்மையின் அது பொருந்தாது. கழிக்கயல்-உப்பங்கழியிலுள்ள கயல்மீன். காசினி ஏழும்-நிலவுலகிலுள்ள ஏழுதீவுகளும். ஏழுதீவுகளாவன-சம்புத்தீவு, பிலக்கத்தீவு, குசத்தீவு, கிரௌஞ்சத்தீவு, சாகத்தீவு, சான்மலித் தீவு, புட்கரத்தீவு என்பன. வலை யென்ப-விலையென்பது.

சுசு. இது தோழி தலைவியின் வருத்தத்திற் காற்றாது மன் மதனது கருப்புலில்லை நோக்கிக் கூறியது. விற்கும்பே - மன்மத

அரும்பொருள் விளக்கம்

6
ருக்

னது வில்லாகிய கரும்பே. மென்கரும்பே யன்னார் - மெல்லிய கரும்புபோன்ற மகளிர் : கரும்பேயை யன்னாரெனச் சுற்றத்தாரைக் கருதிக் கூறியதாகக் கோடலுமொன்று. கருமை-பருமை. சொற் கரும்பு-சொல்லாகிய கரும்பு. அலர் தூற்றும்-பழி தூற்றும். கடம்ப வனத்தையரும் நற் கரும்பையாளா ரென்க. அலர் தூற்றுவாய்-மலர்க்கணைகளைத் தொடுத்துச் சொரிவாய்.

சுஅ. சிவபெருமான் பாலராயும், விருத்தராயும், குமார ராயும் வந்த வரலாற்றை விருந்த குமார பாலரான படலத்திற் காண்க. வம்பு-வீண். ஞாலம்-ஆகுபெயர். ஞாலம் வியக்கும்-உலகத் தார் வியப்பார்கள். நயக்கும்-சிறக்கும்; விரும்புமாம். நயக்கும் என் நடனமாவது பலபிறவிகளெடுத்து அவ்வப் பிறவீதோறும் பால குமார விருத்தனாகி வருதல். பாலம்-நெற்றி. லோசனம்-கண் : அஃது அக்கினிக் கண். பாது-சூரியன். பரமன்-இங்கே சந்திரனை யுணர்த்திற்று : மேல் 'பால லோசன பாதுவி லோசன' என்றமையால். பக்த சகாய-அடியார்க்குத் துணையாயுள்ளோனே. மாகால கால - பெரிய காலனுக்குக் காலனே. சாம்ப - உமையோடு கூடியுள்ளோனே.

சுஆ. இது தெப்பத் திருவிழா முடிவில் சோமசுந்தரப் பெருமானது எழுச்சிப் பொலிவுகண்டு காதலித்த தலைவி கூறியது. வார்முழல் - நீண்ட கூந்தல். கரையேற்றுதலாவது தெப்பத்தினின் றும் கரையிலே எழுந்தருளச் செய்தல். மட்டு - அளவு. காம மடு-காமமாகிய பெரிய நீர்நிலை. குங்குமச் சேற்றைக் கொட்டுவீர் என்னே என்க. விரகமிக்க தலைவிக்குக் குங்குமச்சேறு முதலியன துன்பந் தருவனவாதலின் இவ்வாறு கூறினாள். விரும்பினார் விரும் பப் பட்டாரென்னு மிருவருள் ஒருவரைமட்டுங் கரையேற்றி மற் றொருவரைக் கரையேற்றா திருத்தலேயன்றி மேலும் வருத்துதல் நீதியின் றென்றவாறு.

எய. ஆடும் - டிரம்பும் : ஆடும் வீதி யென்க. சங்கத் தமிழ்க் கூடல்-சங்கத்திற் பயின்ற தமிழ் விளங்கிய மதுரை. அம்மை இடங் கொண்டாரென்க. அஞ்சலம் - அஞ்சமாட்டோம். மையிடம்-எரு

மைக்கடா : மஹிஷம் என்னும் வடசொல் மயிடமென்றாய் எதுகை நோக்கிப் போலிபெற்று மையிடமென்றாயிற்று.

எக. அமுது என்றது உமாதேவியாரை. இடம்-இடப்பக்கம். கடு-நஞ்சு. களனிரண்டனுள் முன்னது கழுத்து பின்னது இடம். அருளா-அருளி. அமுதக்கடலாகியுளார் - சோமசந்தரக் கடவுள். நரியைப் பரியாக்கி நடத்தினமை நரியைப் பரியாக்கிய படலந் தீழ் கண்டுகொள்க. அந்நீர்மையின் மிக்கு என் நீர்மை - எனது தன்மை நரியைப் பரியாக்கிய தன்மையினும் மிக்கது. மிக்கு - மிக்கது என்பதன் விகாரம். மிக்கதாவது - ஒரு விலங்கினை மற்றோர் விலங்காக்குவதிலும் ஒரு மரத்தினோருறுப்பினை விலங்காக்குதல். மடல்மா அடல்மாவா - பனை மடலாற் செய்யப்பட்ட குதிரை வலிய குதிரையாய் வருமாறு. மாறு செய்தல் - மாற்றுதல். மை நீர் அளகம் - கரிய தன்மையையுடைய கூந்தல். இது தலைவன் தான் நாணிழந்தமை வெளியிலே தோன்றுமாறு யான் மடலூர் வேனெனக் கூறுதல். “தோட்டின் மீதுசெல் விழியினாய் தோகையோ டென்னைக், கூட்டி டாயெனிற் கிழிதனி லாங்கவன் கோலந், தீட்டி மாமட லேறிதும் மூர்த்தெரு வதனி, லோட்டு வேனிது நானையான் செய்வதென் றுரைத்தான்” என வருங் கந்தபுராணச் செய்யுளும் அது. இது மடலேறும் வகை யுரைத்த வென்னுந் துறை.

எஉ. இது தலைவன் வருத்தமிகுதியாற் கூறியது. புயலென்றது திருமலை. திகிரி - சக்கரம். படையைச் சலந்தராசரன் மீது உய்த்தவரென்க. சலந்தராசரனைக் கொல்லுதற் பொருட்டுச் சிவ பெருமான் தன் காற் பெருவிரலால் விளையாட்டாக வரைந்த சக்கரத்தைப் பின்னர் அதன் பெருமை கண்டு திருமால் பெற்றன ரென்பதறிக. கூடவிலே யுள்ள கொடி போன்றவர்களே யென்க. அக்கொடி வெற்பமர் பொற்கொடி. மரங்கள் மொய்த்தலினாலே முன் இழந்த அரிய சிறகுகளை மீண்டும் பெற்றாலொத்த தமிழ் வெற்பாகிய பொதியமென்க. சிறைபெற்றன என்பதற்குச் சிறைக் காவலைப் பெற்றாலொத்த என்று பொருள் கோடலுமாம். குழையிலே பட்டுருவுமாறு புருவமாகிய சிலையிலே கண்ணாகிய கணை

யைத் தொடுத்துப் பொரும் போரென்க. குழை-இங்கே காதிலை யுணர்த்திற்று. காதளவு நீண்ட கண் என்றவாறு. தொலைவு அற் றவர் - நீங்குதலில்லாதவர் : அவராவார் காதல் கொண்டோர். அவ ரைக் கொல்லுகின்ற நல்ல சிலையாவது மன்மதன் கைச்சிலையென்ற வாரும்.

எஃ. சிலைசிலையாக் கொண்ட தென்மதுரேசர் - மலையை வில்லாகக் கொண்ட சோமசுந்தரக் கடவுள். சிலம்பு - மலை. வேள் மலைசிலை - மன்மதன் மலைதற்குரிய வில். அத்தகைய வில்லாகக் கொண்ட நெற்றியை யுடையவனே யென்க. மருங்குல் சுற்றும் இலை - இடையிலே உடுத்தும் தழை. அதனைச் சிலையாகக்கொண்டு மானை யெய்தலாவது - தலைவன் தலைவிக்குக் கொடுக்கும் கையுறை யாகிய தழையைக்கொண்டு அதனால் மானைத் தூர்த்திச் செல்லு தலாம். இவர் - தலைவர். பூங்குலை - பூங்கொத்து. சிலை - கல். பூங்குலை சிலையாக் கொண்டவர்-சாக்கியநாயனார். தலைவன் கருத் துத் தலைவிபால் தழையைக் கையுறையேற்பித்தலாகவும் இப் பொழுது அதனை மானைத் தூர்த்தற்குத் தாங்கிச் செல்லுதலின் கருத்துவேறு செய்கை வேறாகக் கொண்ட சாக்கியநாயனார் போலுமென்று கூறினார். இதற் கிவ்வாறன்றிப் பூங்கொத்தினைச் சிலையாகக் கொண்ட மன்மதனார்போலு மென்றலு மொன்று. இப்பொருட்டுக்குத் தலைவர் தழையை வில்லாகக் கொண்டிருப்பினும் அவர் நம்பால் விளைக்கும் காதலை நோக்கின் பூங்கொத்தினை வில் லாகக் கொண்ட மன்மதனார் போலுமென வியந்ததாகக் கொள்க. செம்மல் - தலைவர். இது பாங்கி தலைவினை நகையாடித் தலைவிக்குக் கூறியது.

எச. இது பாணனெடு வெகுளுதலென்னுந்துறை. அஃ தாவது தலைவன் பரத்தைபால் நீடியதால் தலைவியுடியிருந்தாளாக அவளை அது தீர்த்தல் கருதி அவள் கருத்தறிந்து சமாதானப்படுத் தித் தான் வருவதற்குப் பேசி மீளுமாறு தலைவனால் விடுக்கப்பட்ட பாணனைத் தலைவி வெகுண்டு கூறுதலாம். கொங்குரை - மாற் றுயர்ந்த பொன். இது கொங்கம் பொன்னென முற்காலத்து

வழங்கியதென்ப. உரை - கல்லிலே உரைக்கப்படுவதால் பொன்னைக் குறித்தது. முதலிரண்டடிகளிற் குறிப்பிடப்பட்ட வரலாறு : சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் திருமுதுகுன்ற மெனப்படும் விருத்தாசலத்திற் சிவபெருமானைப் பாடிப் பன்னீராயிரம் பொன் பெற்று அதனைச் சிவபெருமான் அருளியபடி அங்குள்ள மணிமுத்தா நதியிலே யிட்டுப் பின் திருவாரூர் சென்று அங்கே ஆலயத்துள்ளால் உள்ள தீர்த்தத்திலிறங்கித் தேடிப் பதிகம்பாடி பெற்றனரென்பதாம். இதுனைப் பெரியபுராணத்திற் காண்க. ஆற்றில் பொன்னையிட்டுப் பின் குளத்திற் றேட அது கிடைத்தற்குக் காரணமாயிருந்த முதுகுன்று எம்பெருமானுடைய மதுரையோ என்க : முதுகுன்றையர் சிவபெருமானைக் கொண்டு அவரது மதுரையோ இஃது என்றலுமொன்று. எங்கையர். எமது சக்களத்திகள். வைத்தல்-தலைவனை இருத்துதல். மகிழ்நர் - கணவர். எமது கணவர் வாழ்க்கை அம்மங்கையர் மனம்போன்றதன்றோ என்க.

எடு. இது தலைவி கிளியை நோக்கி யிரங்கிக் கூறியது. வாழி - வாழ்வாயாக. மடமை - இளைமை. ஊழி முதல்வர் - சிவபெருமான். அப்பெருமானுக்கு உருவழிதலாவது அவரால் மன்மதன் அநங்கனாக்கப்படுதல். ஆழியான் சேய் - மன்மதன். அவன் தொடுத்த அம்புகளோ திரண்ட முல்லைமலரும் ஏனைய தேனிரம்பிய மலர்களாமாம். தாய் தொடுத்த வம்பு - தாய் கற்பித்துக்கூறிய பழிச்சொல். மன்மதன் தொடுத்த அம்புகளோ வருத்தஞ் செய்யும் முல்லை முதலிய மலர்களாம் : தாய் கற்பித்துக் கூறும் பழிச்சொல்லோ அவற்றினும் கொடிதா யிருக்கின்ற தென்றவாறு கிளியே நீ மன்மதனது அம்புகளின் கொடுமை மாத்திரமா தாய் தொடுத்த வம்பினையும் ஒதினாயல்லையென்றலு மொன்று. மன்மதன் தொடுத்த அம்புகளோ முலையளவும் கண்ணளவுமாகத் தாய் தொடுத்த வம்போ தலையளவாயிற்றெனப் பொருள் தொனித்தலுங் காண்க. உருவழிந்தேன் என்பதும் பாடம்.

எசு. மறமென்பது ஓரசன் மறவர் மகளைத் தனக்கு மணம்பேசி வருமாறு ஒரு தூதனை விடுக்க மறவர்கள் மணத்தினை மறுத்து

அரும்பொருள் விளக்கம்

6 சூந்

அவ்வரசனையு மிகழ்த்து கூறியதாகப் பாடுமில்லக்கண முடையது. தருமுகம் - கற்பக தருவின் துனி. நிமிர்தல் - உயர்தல். குடுமி யென்றது மாடங்களின் சிகரங்களை. யாம் சவுந்தரபாண்டியர் குடியாங்கள் செளந்தரபாண்டிய ராட்சிக்குட்பட்ட குடிகள். சமர் - போர். ஒரு முகம் - ஒரு பக்கம். மன்னர் மடிந்தொழிந்தா ரென்றது தங்கள் வீரத்தைக் கூறியதாம். மருமுகத்த நெறிக்குழல் - இயற்கை வாசனையை யுடைய நெறித்த கூந்தல். திருமுகம்-ஒலை. திருமுடியிலெழுத்து-தலையெழுத்து. சிகை - குடுமி. திருமுகத் தெழுத்துத் தெரிந்தோம் திருமுடி யெழுத்துந் தெரிதற்குச் சிகையோடுங் கொண்டு வா என்றவாறு.

எள. குறமென்பது குறத்தி தலைவிக்கு அவள் காமுற்ற தலைவன் வாய்ப்பைக் குறிதேர்ந்து கூறுவதாகப் பாடுமில்லக்கண முடையது. செல் - மேகம். சொல்லிட்ட - குறி சொல்லியிட்ட. வரத்துவருதல். அம்மை தலைவியைக் குறித்தது. நீத்திலக்கச்சு - முத்துக்கச்சு. ஆர்த்தல் - கட்டுதல். வல் - சூதாடு கருவி : இங்கே ஆகு பெயராய்க் கொங்கையை யுணர்த்திற்று. நீ நினைந்த பொருளின் வடிவு வல்லிட்ட குறியும் வளையிட்ட குறியுமுள்ளதென்க. மதுரைத் தேவர் மணத்தைத் தடாதகைப் பிராட்டியாருக்கு யான் கூறினெனெனத் தன் பெருமையைக் குறத்தி வெளியிடுகின்றாள். இறைவியின் முலைத்தழும்பும் வளைத்தழும்பும் இறைவர் கொண்டமை காஞ்சிப்புராணத்துத் தழுவக் குழைநீந் படலத்திற் காண்க.

எஅ. வடகலை - ஆரிய மொழியிலுள்ள கலைகள். பலகலை - தமிழல்லாத பிறமொழிகளிலுள்ள கலைகள். தமிழ்-தமிழ்மொழியிலுள்ள கலைகள். இம் முத்திறக் கலைகளும் வளர்தற்கு இடமாகிய மதுரை யென்க. வடகலை வளர்தற்குக் காரணம் வடமொழி ஒரு தேயமொழியாகாது எல்லாத் தேயத்துக்கும் விண்ணுக்கும் புவனாகிக்கும் பொதுவாய மொழியாத லென்க. இக்காலத்தொரு சிலர் ஆரியச்சொல் இந்தியநாட்டினருள் ஒரு பகுதியார் மொழியென வாதிடுப. ஆரியச்சொல் எல்லாத் தேய முதலியவற்றிற்கும் பொதுவென்று சேனாவரையர், மயிலைநாதர், சங்கரநமச்சிவாயப்

புலவர், வைந்தியநாதநாவல ரென்னு மிலக்கண வாசிரியர்களனை வரும் வெளிப்படையாகக் கூறுகின்றார்கள். தமிழும் சைவமுஞ் செய்த தவப்பயனாக வெழுந்த சீவநானசுவாயிகள் கருத்தும் அது வேயாமென்பது இலக்கண விளக்கச் சூராவளி யாராய்ச்சி செய்வா ரறிவதொன்று. அன்றியும் ஹிஷ்டகவி தானியற்றிய நைஷதீய காவியத்தில் தமயந்தியின் சயம்வரத்திற்கு வந்த அரசர்கள் பேசும்மொழி-பலவா யிருந்தமையின், தத்தம் கருத்துக்களை ஒருவர் மற்றவர்க்கு வடமொழி வாயிலாயுரைத்தன ரெனக் கூறுதலும் அறியத்தக்கது. உரை வகுத்த நாராயணமும் அக்கருத்தை நன்கு வலியுறுத்தினார். ஆதலின் அவ்வொரு பகுதியார் கூற்றுப் பொருந்தா தென்க. பல கலை வளர்தற்குக் காரணம் பலவேறு நாட்டினரும் மதுரைவளங்கண்டு அங்கு வந்து நெருங்கி யிருத்தலாம். தமிழ் வளர்தற்குக் காரணம் சொல்லாமலே யமையும். அரவு அரையினர் - பாம்பினை அரையிலே கட்டியவராகிய சோமசந்தரக் கடவுள். திருமுன்-சந்தி தானம். புகையெழ - புகையெழுமாறு. அழல் உமிழ் நிலவு - தீயைச் சொரிகின்ற இளஞ்சந்திரன். குடகிசை கொழுந்து ஓட - மேற்றிசையிலே ஒளியை வீச. அதற்குப் படவாவிற்கு அஞ்சுவா ரென அஞ்சும் தமியளாகிய இவள் படும்பாட்டை யொருவரேனும் கூறரோ எனத் தோழி தலைவி வருத்தமாற்றாது கூறுகின்றாள் : செவிலி கூற்றுமாம். புகையென்றது மாலையிருளை. அழல் என்றது காந்தியை.

எக. பனைப்புயம் - பருத்ததோள். வேட்டல் - விரும்புதல். குருகும் மெய்ந்நாணும் விடுதலாவது கைவளையும் இயற்கை நாணு மிழத்தல். பேட்டுக்குருகு - பெண் நாரை. வண்டு முதலியனவற் றைத் தலைவர்பால் தூதாக விடுத்தாளென்க. இருகோடு-இரண்டு துணிகள். குருகு மதிக்கொழுந்து - வெண்மையான இளஞ்சந்திரன், கொழுந்துக்கு என் குலக்கொழுந்து என் செய்வாளென்க. இது செவிலி கூற்று.

அய. ஏமவெற்பு - மேருமலை. ஏமவெற்பும் கயிலாய வெற்பும் போல மலயவெற்பில் என்றும் உறைபவரும் தடாதகைப்

பிராட்டியாரது அன்பருமாகிய மதுரேசரென்க, தலைச்சங்கம் கடல் கோட்பட்ட தென்மதுரையிலும், இடைச்சங்கம் கபாடபுரத்திலும், கடைச்சங்கம் கூடலிலும் நடந்தனவாகவும் சங்கமென்னும் ஒற்றுமை கருதி மூன்று சங்கங்களும் கூடலில் வளர்ந்தனவாகக் கூறினார்: இனி முச்சங்கமென்பது வெற்றி மங்கலம் கொடையென்னு மூன்றினையும் குறிக்கும் சங்கு என்றலுமாம். தாமரைக்கண் - தாமரை மலர் போன்ற கண். சந்தம் - சந்தனமரம். துஞ்சுதல் - தங்குதல். மதிப்பிஞ்சு-இளஞ்சந்திரன். வாய் மடுத்தல் - வாயினுட்கொள்ளுதல். இது மேகத்தைத் தலைவன்பாற் றுதுவிடுத்தது.

அக. சம்பிரதமாவது சாலவீத்தை முதலியன செய்வார் தம்மைத் தாமே புகழ்ந்து கூறியதாகச் செய்யுள் செய்யும் இலக்கணமுடையது. மட்டு - அளவு. புலியனைத்தும் ஒர் இமைப்பினில் மறைத்து உடன் விடுத்தல் என்றது உலக முழுவதும் ஒரு நொடிப் பொழுதில் மறையும்படி செய்து மீளவுந் தோன்றும்படி செய்தலென்றும் உலகமுழுவதும் கண்ணை இமைக்கின்ற காலத்து மறையும்படி செய்து விழிக்கின்ற காலத்துத் தோன்றும்படி செய்தலென்றும் பொருள்படும். எட்டு வரையைக் கடலை முட்டியுளடக்குதல் என்றது அஷ்டகுல பர்வதங்களையும் சப்த சமுத்திரங்களையும் கைப்பிடியு ளடங்கும்படி செய்தலெனவும் எள்ளையும் துவரையையும் கடலையையும் சிறு மட்பாண்டத்து ளடங்கும்படி செய்தலெனவும் பொருள் படும். குண மெட்டு-அளவிலாற்ற லுடைமை, இயல்பாகவே பாசங்களி னீங்குதல், இயற்கை யுணர்வினனாதல், தன்வயத்ததைல், முற்று முணர்தல், பேரருளுடைமை, தூய வுடம்பினனாதல், வரம்பி லின்பமுடைமை யென்பன. சிட்டர்கள் - அடியார்கள். ஒரு செப்பினுளடக்குதல் என்பது ஒரு சிமிழினுளடக்குதலெனவும் ஒரு சொல்லினுள் அடக்குதலெனவும் பொருள்படும்.

அஉ. அடுத்தல் - தம்மைச் சரணாக அடைதல். அஞ்சலியாநிற்ப - கைகூப்பித் தொழுது நிற்க. எடுத்த பதம் - தூங்கிய இடது திருவடி, சலித்தல் - தளர்தல். தடுத்தவன் - இராச சேகரபாண்டியன். குனித்தல் - ஆடுதல். இப்பாண்டியன் வேண்டுகோட் கிணங்

கிக் காண் மாறி யாடி யருளியதைத் தீருவினையாடப் புராணந்திற காண்மாறியாடிய படலத்திற் காண்க. குனித்தல் பின்னிரண்டும் வளைத்தல். சிவபெருமான் திண்ணிய மலையை வில்லாக வளைத்தும் பயனில்லையே மன்மதன் என்மீது சீறி மெல்லிய கரும்புவில்லை வளைத்துப் போர் தொடங்க லுற்றனனே யெனத் தலைவி இரங்கியது இச்செய்யுள்.

அஈ. மன்மதனுக்கு வில்லோ கரும்பு கணையோ அரும்பு இவற்றில் ஐயப்பாடில்லே ஆனால் அவனுக்கு உயிரொன்றாமட்டும் உளதோ இலதோ யாம் அறிந்தேமில்லை என்றவாறு. மன்மதன் அனங்களுதலின் இவ்வாறு கூறினான். உருவமில்லாதிருந்தும் வில்லிலே கணைகளைப் பூட்டி யெய்கின்றானே என்பதாம். இதுவே தவம் பிறிது என் ஆம் - இவ்வாறு செய்வதே அவனுக்குத் தவமாம். வேறே யாது ஆகும். முலை-இடைக்குறை. அணிந்த-உவமவாசகம். முகிழ் நகை - வெளித்தோன்றிய நகையினை யுடையீர். ஓர் பெண் கொடியின்.....மதுரேசர் - முன் எஎ - வது செய்யுட் குறிப்புப் பார்க்க. இவ்வாறு அவன் செய்வது மதுரேசர் தந்த வரமா மென்க. இது தலைவி இரங்கியது.

அச. புண்டரீகம்-தாமரை. இரண்டு-திருக்காரும் திருவடியும். திருக்கரத்தால் மேருமலையையும் திருவடியால் நெஞ்சத்தையும் குழைத்த பிரானென்க. ஏழ்பரியோன் - சூரியன். சூரியனது தேரிற் பூட்டப்பட்ட குதிரை யொன்று சப்த என்று பேர் பெறுதலின் அவன் ஏழ்பரியோனெனப்பட்டான் : இதற்குப் பிறவாறும் உரைப்ப. வலவன்-பாகன். இஃது அன்றே-இஃது அன்றே என்க. இஃது அன்று என்றுமாம். கரும்பு தலைவியின் இன்மொழியும், கனி அவளது இதழும், இளநீர் அவளது கொங்கைகளும் குறிப்பன. தலைவியைப் பிரிந்து சென்று வினைமுடித்து மீண்டவரும் தலைவன் இடைச் சரத்தில் அவளது உரு வெளிப்பாடு கண்டு வியந்து பாகனோடு கூறுகின்றனென்க.

அஊ. சோமசுந்தரக் கடவுளது விறகு விறற் திருக்கோலங்கண்டு காமுற்ற னொருத்தி கூறியது. கரு இட்டகாடு-பிறப்பாகிய

பொருந்திய காடு. கடுக்கைக் காடு - கொன்றைமலர்த் தொகுதி. தாமரைமலரின் தொகுதியைத் 'தாமரைக் காடு' என்றனர் திருவாதவூரடிகள். கொள்ளை வெள்ள மடு-மிக்க வெள்ளமாகிய மடு : கங்கை. அது கொன்றை மலர்த் தொகுதியின் வாசனை பொருந்திய வெள்ளமடு. செரு இட்ட விழி - போர் செய்தலைக்கொண்ட கண். மடவார் வாயிட்டுச் சடுவதாவது பெண்டிர் பழிதூற்றுதல். மடவார் எருவிட்டு மூட்டுதலாவது இனையமகளிர் தமக்குத் தக்க மணைனைப் பெறும்பொருட்டுச் சந்திரனை எரு விட்டு வணங்குதல். விறகிட்டு மூட்டுதல் - சந்திரன் தங்கிய சடையின்மேல் விறகினைத் தாங்குதல்.

அசு. என்போல்வார் - என்போன்ற மகளிர். அடிகேளோ- அடிகளே. தன்போற் காமன் - தனக்குத் தானே உவமிக்கப்படுங் காமன் : ஈடில்லாத காமனென்றவாறு. சாபம் முடித்தல் - வில்லை யொழித்தல். முன்பு ஓர் காமன் - முன்பு ஒப்பற்ற கற்பகச் சோலைக்கு அரசனாகிய இந்திரன். அவன் சாபம்-அவனுக்கு நேர்ந்த பிரமகத்தி தோஷம் : அன்றி அவனுக்குத் துருவாசரால் கொடுக்கப் பட்ட சாபமுமாம். இது தலைவி கூறியது.

அஎ. முள்தாள் - முள்ளையுடைய நாளம். பாசடை - பசிய இலை. கமலத்து-தாமரையில். இரைவா-இரையாகிய மீன் வரும் வரை. உறங்கும் - உறங்குவன போலிருக்கும். குருகு - இங்கே நாரைகள். இங்கே கிடைத்ததென்று கருதி யென்க. ஊற்றம்- பற்றுக் கோடு : அல்தாவது இறைவனை யன்றி வேறு பற்றுக் கோடு. உலப்பு - கெடுதல். வீற்று வீற்றிருந்து - தனித்தனியிருந்து. கடுக்கும் பட்டத்தென்க. பட்டம்-குளம். தண்டுறைச் சங்கம்-சங்கப் புலவர்கள். துறையென்றது அகம் புறமென்னும் பொருட் பகுதிகளை. ஒண்டுறைச் சங்கம் முத்துக்களைத் தன்னகத்தே கொண்டு (நீரிலேயன்றிச்) சோலையில் இயங்குதலின்றிச் சிறந்த இசையின் இயல்களைத் தேர்கின்றன ; தண்டுறைச் சங்கம் முத்தகச் செய்யுட்களைப் பயின்று காவியங்களைக் கற்று பாட்டியல் தூல்களைத் தேர்கின்றன வென்க. முத்தகம்-தனித்து நின்று

முடியுள் செய்யுள். பணை-வயல். தாய் நலம் கவருபு.....ஒரு வன்-இதனைத் தீருவினையாடற் புராணத்தில் மாபாதகநீர் நீர்த் படலத்திற் காண்க. வலியான்-கரிக்குருவி. குறித்து வழுத்துது மென முடிக்க. நாரைக்குச் சிவபதங் கிடைத்தமையும் வலியாற் கருளியதும் நாரைக்கு முந்தி கொடுத்த படலத்திலும் கரிக் குருவிக் துபதேசநீ செய்த படலத்திலும் காண்க.

அஅ. முயல் - சந்திரனிடத்துக் காணப்படும் களங்கம் : இதனை மாநென்றங் கூறுப. கலை-சந்திரனுடைய பகுதி. பிறைச் சந்திரனிடத்துக் களங்கமும் மற்றைக் கலைகளுங் காணப்படாமையால் அவற்றை அவனிழந்ததாகக் கூறினான். மதிக்கூற்றே-சந்திரனாகிய இயமனே. சிறு துயிலும் பெருமூச்சும் தலைவன் பிரிந்தமையால் தலைவிக்கு உண்டாயின. நீயே இயமன் ; உன்னுடைய கிரணம் இயமன் வீசுகின்ற பாசமென்க. இயமனாயின் உடனிமிர்ந்து கருநிறங்கொள்ள வேண்டுமேயெனின் அஃதொக்கும் ஆயினும் நரையினால் இயமன் உடல் வளைந்து நிறம் வெளிற்றினான் போலுமென்று கூறினான். இங்ஙனமாகவும் இளம் பெண்கள் உன்னை இளவெண்டிங்களென்று கூறுதலென்னை யெனப் பாங்கி கூறினான் : செவிலி கூற்றாமாம்.

அக. நீர் வினையாடல் செய்யும் மகளிரை நோக்கித் தலைவி கூறியது இச் செய்யுள். கண்மான் - உமாதேவியார். மான் - கரத்திலேயுள்ள மான். நஞ்சுமார்ந்து களம் கறுத்துளார் நெஞ்சுமார்ந்து களங்கு அறுத்துளா ரென்க. குன்று - மேரு. அதனைக் கோவில்லாக் குளித்துளார். கோவில்-சிறந்தவில். மன்று-சபை. அதனைத் தமக்குக் கோவிலாக் கொண்டு கூத்தாடினவர். தினைத்தீர்-வினையாடுகின்றீர். பை - பாம்பின் படம். அன்னைமார் - ஆட்டுவான் ஊட்டுவான் முதலிய ஐந்து தாயர். சங்கையிற்படில்-ஐயப்பாடு கொண்டால். சந்தயப்படி லென்பதும் பாடம். பரிகரித்தல்-நீக்குதல். இங்கே நீக்கிக் கொள்ளுதற்குரியராகுதல். பாவம்-கொடுமை. நீராடினார்க்கும் தலைவனைக் கூடினார்க்கும் வாய் விளர்த்தல் கண் சிவத்தல் முதலியன ஒப்ப நிகழ்வன. நீராடியதனால்

வாய் விளர்த்துக் கண் சிவந்த உங்களை அன்னைமார் தலைவனைக் கூடினீர்களாகச் சங்கையிற்படில் அதனைப் பரிகரித்தற்குரியாய் நீங்களாகுதல் பாவமென்றவாறு. கொழிதாங்க மென்பதும் பாடம். வள்ளியம்மையார் குமரக் கடவுளைக் களவிற்புணர்ந்து புனத்தில் வந்த காலத்துப் பாங்கி அவரது நிலை வேறுபாடு நோக்கி அதன் காரணம் வினவ, வள்ளியம்மையார் தாம் நீராடச் சென்ற தாகக் கூறினர். அது கேட்ட பாங்கி 'மைவிழி சிவப்பவும் வாய் வெளுப்பவு, மெய்வியர் வடையவு நகிலம் விம்மவுங், கைவளை நெகிழவுங் காட்டுந் தண்சனை, எவ்விடை யுளது' என்று வினவினமை அறியற்பாலது. திளைத்திரால் - திளைத்தீரில்லையே என்றும், பாவம் - பாவனை யென்றும் பொருள் கொண்டு அதற்கேற்பத் தலைவனைக் கூடி வந்தாராயினும் நீராடி வந்தார் போன்று நிற்கும் தலைவியரை நோக்கிக் கூறியதாகவுங் கூறுப.

கூய். பா-பாட்டு. ஒருத்தி-மீனாகியம்மையார். காமித்தல்-விரும்புதல். கணக்கு-முறைமை. மாமிக்குக் கடலேழும் வழங்கியதை எழுகட லழைந்த படலநீழிற் காண்க. வேற்படையால் உக்கிரகுமார பாண்டியர் கடலை வறிதாக்கினமை கடல் சுவற வேல் வீட்ட படலநீழிற் காண்க. மீன்களுக்குப் பற்றுக் கோடாகிய கடல்க ளனைத்தையும் ஒழித்து வீட்ட உம்மை மீன்களெல்லாம் வந்து அடைதல் முறைமையன்றே எனத் தலைவி சாதுரியம்படக் கூறினள்.

கூக. இது தலைவியின் நிலைகண்டு பாங்கி கூறியது: செவிலி கூறியதுமாம். வெயர்ப்பும் உயிர்ப்பும் முலையும் உயிரும் பெற்றா ளென்க. நீர் ஓடு குறு வெயர்ப்பு - ஓடுகின்ற சிறுவேர்வை நீர்த் துளி. நெருப்புப்போன்ற மூச்சு. கண்ணீரோடு பசுலை பொருந்திய அழகிய கொங்கை, குறையால் நிரம்பிய உயிர். காரோடுதல் - கருநீறம் பொருந்துதல். தலை - தாய்; இது தன்னை யென்னுந் திசைச் சொல்லின் இடைக்குறை. வீதியிலே தலைவன் வரும் பவனி கண்டாள் தன் மனந் தாரோடு சென்றமையின் தாயோடு வீட்டுட் செல்லாது தமிழளாய் நின்றா ளென்க. தலை விலங்கெனக்

கொண்டு விலங்கு பூட்டினாற்போல இடம்பெயராது தமிழளாய் நின்றானென்றலுமாம்.

கஉ. தமரம் - ஒலி. ஈன்றாள் - உமாதேவியார். தரிக்கவருதல் - தரிக்குமாறு வந்தருளல். வழுதியாகிய உக்கிரனென்க. கூட்டுண்ணுதல் - கொள்ளையிட்டுண்ணுதல். கொழி தமிழ்-தெளிக்கப்பட்ட தமிழ். பமரம்-வண்டு. யாழ்மிழற்ற-யாமொலிபோல ஒலிக்க. நறவு-தேன். குழலியர் - குழலையுடைய மானுட மகளிர். பளிக்குப் பால்நிலாமுன்றில் - பளிங்குக் கற்களினாலாகிய வெண்மையான நிலாமுற்றம். இமையாடாதிருத்தற்குக் காரணம் அம்மனையாடலிலுள்ள மனவெழுச்சி. அமரர் நாடியர்-அமரர் நாட்டிலுள்ள பெண்கள். ஐயம் துண் துசப்பு அளவு அல என்று மருளுதலாவது இதற்குமுன் உண்டோ இல்லையோ என்னும் சந்தேகம் பெண்களது இடையளவிலே யிருந்தது; இப்பொழுது இவர் மாநுட மகளிரோ தேவ மகளிரோ வென்னும் ஐயம் உடல் முழுவதிலும் உண்டாயினமையின் மயங்குதல். அமரரும் - மானிடரே யன்றித் தேவரும். குழலியர் பமரம் யாழ்மிழற்ற, நறவு கொப்பளிக்கும் பனிமலர் சூடினமையின் மாநுட மகளிரென அறியப்படுதலாமே யெனின், அம்மனையாடுதலி னுளதாம் அதிர்ச்சியின் அவையகன்று நீங்கினவாதலின், அறிதல் இயலாததாயிற் றென்க. அராபாம்பு. அலங்கல்-மாலை. வேணி-சடை. இது தமிழின் சிறப்புக் கூறியவாறு.

கஊ. உலவாக்கோட்டை - கெடாத அரிசிக்கோட்டை. ஒருவன் - அடியார்க்கு நல்லார் என்னும் சிவபக்தர். அவருக்குச் சோம சுந்தரக்கடவுள் உலவா அரிசிக்கோட்டை ஆருளியதை உலவாக்கோட்டை யருளிய படலத்திற் காண்க. வேள் - மன்மதன். தூணி-அம்பரூத்தூணி. வேள் எடுக்குங்கணை - மன்மதன் எய்தற்கு எடுக்கும் அம்பு. மால் மன்மதன் பிதாவாதலின் அப்பிதா மகன்றுயரால் திடுக்கங்கொளுமாறு சிவபெருமான் சினந்தா ரென்க. அடியார்கள் பொருட்டுப் பொருளின்மை பற்றி வருந்தினார் ஒருவர்க்குக் கோட்டை கொடுத்தீர்; ஆனால் பயனின்றிப் பிறரை வருத்தும் ஒருவனுக்குத் தூணியே கொடுத்தீர் போலும்; வருத்

அரும்பொருள்விளக்கம்

எக

தும் ஒருவனுக்கு நீர் கொடுத்தது அளவிற் குறைந்ததேனும் உலவாத தூணியாகவின் அளவிற் குறைந்ததும் மிகுந்தது மொன்றேயாயிற்று. இங்ஙனம் கொடுத்தல் தக்கதன்றே என்றவாறு. இது தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி கூறியது.

கசு. தலைவன் தலைவியின் வடிவத்தைப் படத்தி லெழுதிக் கையிற் கொண்டு மடலேறக் கருத அஃதறிந்த தோழி தலைவியின் நடை, நிற்குநிலை, சொன்னலம் முதலியனவற்றையும் நீ எழுத வல்லாயல்லையென்று கூறித் தடுத்தல் இச்செய்யுள். இஃது எழுத வரிதென விலக்கலாகிய துறை. காடம் - கன்னம். கரி - விராயகப் பெருமான். அவரது மதப்பெருக்கு அவர் குட முடைந்து வழிகிற நறு நெய்யுள் முழுகி யெழுகின்ற ரொனக் கருதுமாறு வழிகின்ற தென்க. மடவம் - மடப்பம்: அஃதாவது அழகு. பச்சை மயில் - மீனாகியம்மையார். வேலோ யென்றது தலைவனை. எழுதுவை என்பது குறிப்பால் எழுதமாட்டாயென்னும் பொருளைத் தந்தது. நடை முதலியன வடிவமில்லாதனவாகவின் அவற்றிற்கு வடிவமில் பொருள்களை யெழுதுதல் வேண்டும்: அவ்வாறாயின் எழுதுதலே யியலா தென்றவாறு. எழுதில் உனை யொத்த பெயர் எவர்தா மென்க.

கடு. கலை-நூல்கள். போர்த்தல்-நிரப்புதல். வளர்தல்-மிகுதல். பல ஆடைகளைப் போர்த்து அறம் கண் வளர்கின்ற தென்னும் பொருளும் தொனித்தல் காண்க. விகிர்தன் - வேறுபாடுடையோன். நினது வடிவத்தில் ஒரு பாதி ஆணும் மற்றொரு பாதி பெண்ணுமாக விருப்பதே எமக்கு மிக்க வியப்பைத் தருகின்றது: திருமால் திருமகள் நிலமக ளென்னும் இருமனைவியர்க்கும் கணவனாகி உனக்கு ஓர் மனைவியாயிருப்பது அவ்வியப்பினும் வியப்பாயிருக்கின்றது என்பதாம். திருமால் சிவபெருமானுடைய நால்வகைச் சத்திகளுள் ஒரு சத்தியாதல் பற்றிக் கூறிய தென்க. தாருக வனத்து சிகழ்ச்சி பற்றிக் கூறியதுமாம்.

கசு. காண் தகைய - யாவரும் விரும்பிக் காணுந் தகுதியுடைய. ஆனந்த தாண்டவம்-ஆனந்தக் கூத்து. ஆண்டவர்-மீளா

ஆளாக அடிமை கொண்டவர். பூண்டு-காதல் கொண்டு, மெள்ளத் திருப்பீர்-மெல்லத் திரும்பும்படி செய்வீர்.

க௭. கார் காலத்து மீண்டு வருவே னெனக் காலங் குறித்துச் சென்ற தலைவன் வினை முடித்து மீண்டு வரும்போது தன் முன் மேகஞ் செல்வது நோக்கி, இவற்றைக் கண்டு தலைவி வருந்துவாளே என்று கருதிப் பாகனுடன் கூறியது இச்செய்யுள். மிக்கார் முகத்து - அன்பின் மிக்க அடியார்களிடம், கைக் கார்முகம் - கையிலுள்ள வில்லாகிய மேருமலை. விட நாண் - நஞ்சினையுடைய நாணாகிய ஆதிசேடன். அது துவக்காக் கார்முக மென்றது மேருவின் இயற்கை யுயர்ச்சியை யுணர்த்தும் பொருட்டு. அதனைப் போன்ற தேரென்க. வலவன் - பாகன். கை பரத்தல் - இடத்திற் பரவுதல். கார்-மேகம். இக்கார் கண்ணீராகிய உகாந்த சலதியை முகக்க எழுந்த கொலாம் என்க. எமது ஆவியென்னத் தக்காரென்றது தலைவியை. முகத் தடங்கண் - முகத்திலுள்ள விசாலமான கண்கள். உகாந்தம்-யுகத்தின் முடிவு. சலதி-கடல்.

க௮. சலராசி-இங்கே பாற்கடல். கணை-திருமால். கணையை முப்புரத்தை யெரித்தற்கு ஏவிய திருத்தோளுடையவ ரென்க. சரணாவிந்தம் - திருவடித்தாமரை. மலராகிடந்த நயனாவிந்தர் - மலராகுமாறு இடக்கப்பட்ட நயனத் தாமரையை யுடையவர் : மலராக - அகரந் தொகுத்தல் விகாரம் பெற்றது. மலராகிடு அந்த நயன மெனவும் மலர் ஆகு இடந்த நயனமெனவும் மலராகிடந்த நயன மெனவும் பிரித்துப் பொருள் கூறுவாரு முள். புகலார் - சொல்லார். திரிவார்களாகிய சில ரென்க. ஆவியின்றி உடல் சமந்து திரிவாரென்றது கணவரைப் பிரிந்து தனித்திருக்கும் மகளிரை. விழ-விழுமாறு. புலராத கங்குலென்றது விரகதாபத்தால். அங்கி-நெருப்பு; இங்கே சந்திரன். புகையாது எரிதலாவது - இருள் கவியப் பெருமை. இது தலைவனைப் பிரிந்த தலைவி இரங்கிக் கூறியது.

க௯. கடுக்கை-கொன்றை மாலே, கருமான்-யானை. உடுக்கை-ஆடை. திரு-இங்கே உமாதேவியார் : ' திருமாதோ டுறைகோயில்

என்றற்போல. இடத்தினர்-இடப் பாகத்தை யுடையவர். அருளானது குடிக்கொண்டிருந்த கூத்து என்க. நாடலார்-நாடுகின்ற ரல்லர். காணம்-பாட்டு. வேய்இசை-புள்ளாங்குழலி னோசை. உறவான-சுற்றம். வேய்வசை - மூடுகின்ற பழிச் சொல். அன்றிற் பறவை இவளைக் கன்றுவித்து ஒலிக்கும். வேனிலான்-மன்மதன்; வேனிற் காலத்துக்கு உரிமை பூணுதல்பற்றி அவன் அப்பெயர் பெற்றான். மெல-மெல்ல. இடை இடைந்து நொந்தது போல் மனம் இடைந்த தென்க. இது செவிலி யிரங்கல் : பாங்கி யிரங்கலுமாம்.

ரா. உடையதொர் பெண்கொடி - மனைவியாகவுடையதாயிருப்பதொரு கொடி போலும் பெண் : அவள் உமாதேவி. அவளுடைய முகமண்டலத்துக் கயல் என்க. கயல்-கண்ணையுணர்த்திற்று. இக் கயல் கடலுதவுங் கயலன்றிக் கடலையுதவுங் கயலென வியந்தவாறு. அது பொரும் மொயம்பு-உமாதேவியாரது கண்ணைக்கம் பாய்கின்ற திருத்தோள். புடை கொள் கருங்கலை புனைபவன்-நிலமகள். அவள் கலைமகளாகும்படி வடகலை முதலியன பொலியு மதுரை யென்க. வடகலை முதலியன பொலிதற்குக் காரணம் முன் எய்வது செய்யுளுரையிற் கூறப்பட்டது.

ராக. வள்ளை-காதை யுணர்த்திற்று. வாய் கிழித்தலாவது அதனை யளவுத லென்றவாறு. குமிழ்-நாசியை யுணர்த்திற்று. அமர்தல்-போர் செய்தல். மதாரிக்கண்-களித்துச் செழித்த செவ்வரிபடர்ந்த கண். குழலி யென்றது குமாக்கடவுளை. ஆங்கு-அவ்வாறே. இது சோமாஸ்கந்த வடிவத்தை வியந்தவாறு. ஒரு தலைக் காமம்-ஒரு குழந்தையிடத்து விருப்பம். உலகமெல்லாம் பெற்ற உங்கட்கு ஒரு தலைக்காமம் வந்தவா றென்னை யென்னும் பொருளும் தொனிப்பது காண்க. கோடரம்-சடாமகுடம். சிவபிரானது கோடரத்து மகுடத்தின் பேரொளிப்பரப்பினால் திங்கட்குரிய அக் கோடரம் குரியனுக்குங் கிடைத்ததோவென் றெண்ணுதலாயிற்று. மீக்கொளுஉ-மேற்கொண்டு. தாக்கு அணங்கு அணையார்-தீண்டி வருத்துந் செய்வம் (மோகினி) போன்ற பெண்டிர் : இலக்குமி போன்ற வடி வழகுடைய பெண்டிருமாம். கண்

ணேறு-கண் திட்டி தோஷம். காப்பு-ரகை. வேப்பலர் - வேப்ப
மாலு. மிலைச்சும்-சூடும். கைதவக் களிறு-பாண்டிய வம்சத்துக்
காரியு போன்றவர். செய்தவக் கூடல்-செய்து முற்றிய தவத்தினை
யுடைய மதுரை. மீக்கொளுஉ மிலைச்சங்களி ரென்க. மீக்கொள
வென்பதும் பாடம்.

ாஉ. கட்புலம் - கண்ணாகிய இந்திரியம். கதுவுதல்-புலப்
படுதல் அல்தாவது விஷயமாதல். வேதம் ஒலிமயமாதலின் கட்
புலத்திற்கு விஷயமாகாது செவிப் புலத்திற் புகுந்தது. துஞ்சு
தல் - தங்குதல். செந்நாமுற்றம் - செவ்விய நாவாகிய முற்றம் :
' அறங்கரை நாவி னைம்மறை முற்றிய' என்று பனம்பாரணி
கூறியதும் இங்கே கருதத் தக்கது: சிவந்த நாக்கு என்று பொருள்
கோடல் சிறப்பின்று. பல வேறு வன்னம்-பலவகைப்பட்ட சந்
தம் (சந்தசு). பரியென்றது வேதத்தை. புட்கொடி-கருடக்கொடி.
எடுத்த என்பதன் அகரம் தொகுத்தல் விகாரம் பெற்றது. எடுத்த
வான் கொடி. பூங்கொடி-இலக்குமி. மட்கொடி - பூமகள். இவ்
விருவரும் தங்கிய வான்கொடி. ஆழி - கடல். தேரென்றதற்
கேற்ப உருள். முடவு - வளைவு. சுடிகை-ஆதிசேடனது உச்சி.
நெடிய நிலைத்தற்றொழில் நீங்காத நிலைத்தேரென்க. நிலைத்தேர்-
பூமி. மீனவர் பெருமான் - உக்கிரகுமார பாண்டியர். மானம்-
பெருமை. மதுரையிலுள்ள எழுகடற்றீர்த்தத்ததைக் கடலெனக்
கருதி மேகக்குழு மேய்ந்த தென்க. எழுகடல் மதுரையில் வந்த வா
லாற்றை எழுகடலழைந்த படலத்திற் காண்க. சோமசுந்தரக் கட
வுளால் மாமியார் காஞ்சனமாலையின் பொருட்டு அழைக்கப்பட்ட
எழுகடல் அவர் திருக்குமாரராகிய உக்கிர பாண்டியர் வேலுக்குப்
பிழைத்து வந்ததெனக் கூறினர். கால்வாராய்ச்சி மீண்டுக் கருதத்
தக்க தன்று. இறங்குபு-இறங்கி. கொண்முகக் குழு-மேகக் கூட்டம்.
மின்னுக் கொடி-மின்னலாகிய கொடி. பாகு - பாகர். அலைத்தன
ராய்ப் பற்ற என்க. யானைப் பாகர்கள் எழுகடற்றீர்த்தத்தில் நீர்
குடிக்க வந்த யானைகளுக்கும் அங்குத் திரைமேயவந்த கொண்முகக்
களுக்கும் வேற்றுமை தெரிய வியலாமையால் கொண்முகக்
யானைகளென்று பற்றின ரென்க. பரிதி வேல் உழவன்-சூரியன்

போன்ற ஒளியினையுடைய வேற்படை வீரன் : என்றது உக்கிர குமார பாண்டியனை. அலறுபு-அலறி. வெரீஇ-வெருவி. பெய் முறை-பெய்யும் முறைப்படி. வாரி பெய்யும் பெயல்-நீரைப் பெய்யும் மழை. நெய் முதலியன பெய்தற்குக் காரணம் எழுகடல் மேய்தல். பெயல் தலைஇ-மழையைப் பெய்து விடுதலால். 'தலைப்பெயறலைஇய தண்ணறுங் கானத்து' என்பது தீருநூறுகாற்றுப்படை. கூடலாகிய மடந்தை யென்க. மின்துழை மருங்குல்-மின்னல் போன்ற துண்ணிய இடை. பொன்-மீனாகியம்மையார். தூரியம்-தூரியநிலை. துவாதச அந்தம்-பிரம ரத்திரத்தின் மேற் பன்னிரண்டு விரற்கிடையுள்ள ஒரிடம். உலக வடிவமான விராட் புருடனுக்கு மதுரை துவாதசாந்தல்தானமாம். வளாகம் - வெளியிடம் முனையின்று முளைத்தமூல விங்கம் என்றதை 'முளைத்தானை யெல்லார்க்கு முன்னே தோன்றி' என்னும் தீருநாவுக்கரசு சுவாமிகள் தேவாரத்தா லறிக. அளவைகளாலே அளக்கமுடியாத. கடல் - விளி. வேத புருடனும் விராட் புருடனுமாகிய இவர்களே நின் பெருந்தன்மையை யாம் நிகழ்த்துது மென மதிநலங் கொள்ளின் அவர் பெரிதும் பேதைமைப் பாலர் : அங்ஙனமாகவும் நினது அத் தன்மையை எம்மனோரும் நினையவும் பாடவும் புரிதலின் நினது அருட்குணம் வாழ்வதாக : நினையும் எனது மனமும் பாடும் எனது அழகிய நாவும் வாழ்வனவாக என்றவாறு "நின் பெருந்தன்மை வானவர் தமக்கு நிகழ்த்தரிதாதலின் மனித, னன்பொடும் வழுத்த விழைந்திடி னகையே யடைவதற் கையமின்றேனு, முன் பெயர்கருதும் பெருந்தவ வருவா யொருவழி யாற்கிடைத் திடுக, வென்ப தோர் மதிவர் தென்னையீர்த் தெழுமா லெங்கணு நிறைந்த பூரணனே" என்பது ஸ்ரீ சிவநூலா சுவாமிகள் திருவாக்கு.

குறிப்பு :—இவ்விளக்கம் திருநெல்வேலி, இந்துகலாசாலைத் தமிழாசிரியர் திரு - வி. சிதம்பர ராமலிங்கம் பிள்ளை யவர்கள் எழுதியது.

மதுரைக்கலம்பகப் பாட்டு முதற்குறிப்பகராதி

அஞ்சேன்	கௌ	ஏடார்புண்டரிக	உஉ
அடுத்தங்குலவா	கூக	ஏமவெற்பென்மு	உௌ
அடுத்ததேர்த்தவ	கச	ஏனின்றிரங்குதி	ககூ
அடுத்தபதஞ்சலியா	உௌ	ஐயமணிக்கல	உஉ
அம்மகோவெனு	ய	ஒன்றே	ௌ
அம்மாநம்	உக	கடங்கரைக்கும்	ககூ
அரங்குமையற்கு	கடு	கடங்கால்	கௌ
அருநாமரசிவசங்கா	கசூ	கடமுடையு நறு	கூக
அரும்பிட்டு	ச	கட்டுவார்குழ	உச
அவனவள துவெனு	ச	கட்புலங்கதுவாது	கூச
அழகுற்றதொர்	கஉ	கண்டமுங் காமர்	உகூ
அறந்தந்த	ய	கண் முத்தரும்பின	கௌ
ஆவமேநானே	ககூ	கரியகண்டங்	உகூ
ஆவாவென்னே	உகூ	கரும்பொறி	கஅ
ஆறுதலை	கக	கருவிட்ட	உஅ
இடங்கொண்ட	கச	கரைபொரு	கச
இருநிலனி கழ்ந்த	கடு	காண்டகைய	கூஉ
இருமையு முதவுவ	ச	குங்குமச் சேராகு	உச
இருவருக்குங்	கூ	குரும்பை வெம்முலை	உக
இலதெனவுளதென	ச	குறியில னவதொரு	ச
இன்னியந் துவைப்ப	உஉ	குறு முகை வெண்	உக
இன்னீரமுது	உச	குறு முயலுஞ்	உகூ
ஈரமதிக்கு	உகூ	கூடலம்பதி	கஉ
ஈரித்ததென்ற	கச	கூடார்புரந்தி	கசூ
உடையதொர்	ககூ	கேளார் புரஞ்செற்ற	உஉ
உண்ணமுத	அ	கொங்குரை	உடு
உண்பதுநஞ்சமா	கஉ	கொம்மைக் குவடசைய	கஉ
உள்ளும்புறம்பும்	கசூ	சலராசுதங்கு	கூஉ
ஊன்வலையி	டு	சிலை சிலையாக் கொண்ட	உடு
எய்யா துநின்றொருவ	கக	சிலையோ கரும்பு	உௌ
எரிவேலிரண்டு	ய	செல்லிட்ட	உச
என்போ டுள்ள	உஅ		

தடமுண்டகங்	சு	போராணை முதுகுறைப்ப	ய
தமரரீர்	நய	மட்டறுகடற்புவிய	உந
தருமுகத்து	உசு	மணிகொண்ட	ய
தழைத்திடுங்	கஉ	மதுமலர்க்குழ	உசு
தனியிருப்பவ	எ	மனவட்ட	சு
நான வெங்களி	கஎ	மாற்றொன்	சு
நீருவைப்புணர்	உரு	மீக்கார் முகத்தருள்	நஉ
நேத்தந்த	கக	மீனேறுங்	சு
நேம்பழுத்த	சு	முட்டாட்பாசடை	உஅ
நேன வழங்கு	நந	மும்மைத்தமிழ்	கரு
நேன ருத சிலைக்கரும்பு	கக	முலைகொண்டு	எ
நோடித்தணிந்தது	கந	மேதகைய	நஉ
நகையே யமையுமிந்த	கசு	மொழிக்கயலாகி	உந
நம்பா நினக்கோல	கந	வடகலை	உசு
நவ்வியங்கண்	உசு	வரியளிபொதுளிப	அ
நீரோடு	நய	வரும்புண்டரீக	உஅ
பட்டிருக்கத்	எ	வலங்கொண்ட	எ
பல்லாருயிர்க்	கக	வள்ளைவாய்	நந
பாடிக்குருகு	உசு	வாணிலாப் பரப்பு	கசு
பாணராமழலை	கஅ	வானூர்	ரு
பாமிக்கு	நய	வானேறுஞ்	சு
புந்தித்தடத்து	ந	வாலவிர்த்த	உசு
புயலவண்ணை	க	வாழிமடக்	உரு
புழுக்குறைய	உய	விண்ணரசும்	ந
பைந்தமிழ்தோர்	உக	விண்ணறு	சு
பொருணன்	சு	விற்கரும்பே	உசு
பொழிந்தொழுகு	சு	வீரம்வைத்தவில்	கசு
பொன்பூத்த	ரு	வைகைக்கோ	சு
பேகமாய் விளைந்தோய	ரு	வெள்ளிவெண்	நசு

18028

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழக வேளியீடுகள்.

	ரூ.	அ.
1. திருவடிப்புக் கழ மலை மலர்—க	0	3
2. திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி உரையுடன்	1	4
3. சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா உரையுடன்	1	12
4. பூப்பிள்ளை அட்டவணை	0	2
5. கம்பராமாயண முதற் செய்யுட் சங்கோத்தர விருத்தி	0	3
6. சித்தாந்தப் பிரகாசிகை	0	3
7. அறிவுரைத்திரட்டு	0	10
8. ஸ்ரீ சிவஞான சுவாமிகள் இயற்றியருளிய உரைச் செய்யுள் (7 வசன நூல்களடங்கியது)	1	12
9. திருவடிப்புக் கழ மலை மலர்—உ	0	3
10. திணைமொழி இம்பது உரை	0	5
11. இனியவை நாற்பது உரை	0	5
12. நளவெண்பா மூலமும் உரையும்	1	0
ஶேடி மாணவர் பதிப்பு	0	12
13. ஞானமிர்தக் கட்டளை	0	4
14. திருவாதவூரர் புராணம் அரும்பொருள்விளக்கம்	0	8
15. சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம், இது ஸ்ரீ சிவஞான சுவாமிகள் பொழிப்புரையும், ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய தேசிக சுவாமிகள் பதவுரையும் அடங்கியது	4	8
16. தொல்காப்பியம் எழுத்த்திகாரம் நச்சினாக்கினியம்	4	0
17. ஶேடி சொல்லதிகாரம் சேனாவரையம்	3	8
18. சிவசின்னங்க ளணிவதேன் ?	0	1
19. சைவ சித்தாந்த விளக்கச் சுருக்கம்	0	1
20. சீவகாருணிய ஒழுக்கம்	0	4
21. சிவதத்துவ விவேகம் அரும்பொருள் விளக்கத்து ன்	0	5
22. திருவடிப்புக் கழ மலை மலர்—உ	0	2
23. இந்து சமயங்களின் சுருக்க வரலாறும், ஶேடி களிற் சுமார்த்த மகக் கலப்பும்	0	2½
24. கந்தர் கலிவெண்பா அரும்பொருள் விளக்கத்துடன்	0	2
25. மீனாக்ஷியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்	0	6
26. மதுரைக் கலம்பகம்	0	6
27. நாலடியார்	1	0
ஶேடி மாணவர் பதிப்பு	0	12

சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம் மீமிடெட்,

306, விங்கசெட்டித் தெரு, சென்னை.